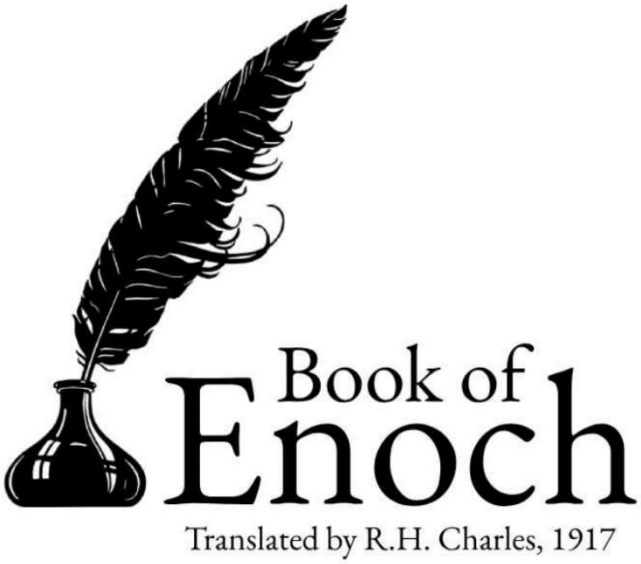

Kniha Enochova

KAPITOLA 1

1. Slova požehnání Enocha, kterými požehnal vyvoleným a spravedlivým, kteří budou žít v den soužení, kdy všichni zlí a bezbožní budou odstraněni.
2. I začal své podobenství a řekl: „Enoch, spravedlivý muž, jemuž Bůh otevřel oči, viděl vidění Svatého na nebesích, které mi ukázali andělé. Od nich jsem slyšel všechno a pochopil jsem, co jsem viděl, ale ne pro toto pokolení, ale pro vzdálené, které přijde."
3. O vyvolených jsem řekl a začal jsem o nich vyprávět své podobenství: Svatý Veliký vyjde ze svého příbytku,
4. Věčný Bůh vstoupí na zem, dokonce i na horu Sinaj, a zjeví se ze svého tábora, a zjeví se v síle své moci z nebes nebes.
5. A všichni budou zasaženi strachem a Strážci se budou třást a velký strach a chvění je zachvátí až do končin země.
6. Vysoké hory se otřesou a vysoké pahorky se sníží a roztají se jako vosk před plamenem.
7. Země bude celá rozervána na kusy a vše, co je na zemi, zahyne a soud postihne všechny lidi.
8. Ale se spravedlivými učiní pokoj. A ochrání vyvolené a milosrdenství bude nad nimi. A všichni budou patřit Bohu, a budou prosperovat a všichni budou požehnáni. A On jim všem pomůže, a ukáže se jim světlo, a učiní s nimi pokoj.
9. A hle, přichází s desetitisíci svých svatých, aby vykonal soud nade všemi a zahubil všechny bezbožné, aby usvědčil každé tělo ze všech skutků jejich bezbožnosti, které bezbožně spáchali, a ze všech těžkých slov, která proti němu mluvili bezbožní hříšníci.

KAPITOLA 2

1. Pozorujte vše, co se děje na nebi, jak nemění své oběžné dráhy, a pozorujte nebeská světla, jak všechna vycházejí a zapadají v pořádku, každé ve svém čase, a nepřestupujte proti jejich stanovenému řádu.
2. Pohleďte na zemi a všímejte si věcí, které se na ní dějí od počátku do konce, jak jsou neochvějné, jak se nic z věcí na zemi nemění, ale všechna díla Boží se vám zjevují.
3. Pohleďte na léto a zimu, jak je celá země naplněna vodou a leží na ní mraky, rosa a déšť.

KAPITOLA 3

Pozorujte a vizte, jak v zimě všechny stromy vypadají, jako by uschly a shodily všechny listy, kromě čtrnácti stromů, které neztrácejí své listy, ale staré listy si ponechávají dva až tři roky, dokud nenarostou nové.

KAPITOLA 4

A opět si všimněte letních dnů, jak slunce stojí nad zemí naproti ní. A vy hledáte stín a úkryt kvůli slunečnímu žáru, a země hoří rostoucím žárem, takže nemůžete šlapat po zemi ani po skále kvůli jejímu žáru.

KAPITOLA 5

1. Pozorujte, jak se stromy pokrývá zeleným listím a nesou ovoce: proto si všímejte a vězte ve všech Jeho dílech a vězte, jak je tak učinil Ten, který žije navěky.
2. A všechna Jeho díla takto pokračují rok co rok navěky a všechny úkoly, které pro Něj konají, a jejich úkoly se nemění, ale jak Bůh ustanovil, tak se děje.
3. A pohleďte, jak moře a řeky podobným způsobem plní a nemění své úkoly od Jeho přikázání.
4. Vy jste však nebyli pevní a neplnili jste přikázání Hospodinova, ale odvrátili jste se a mluvili jste pyšná a tvrdá slova svými nečistými ústy proti jeho velikosti. Ó, vy zatvrzelého srdce, nenajdete pokoj.
5. Proto budete proklínat své dny, léta vašeho života pominou a léta vaší zkázy se rozmnoží v věčném proklínání a nenajdete slitování.
6. V oněch dnech učiníte svá jména věčným proklínáním pro všechny spravedlivé a skrze vás budou proklínat všichni, kdo proklínají, a všichni hříšníci a bezbožní budou skrze vás proklínat. A pro vás, bezbožné, bude prokletí. A všichni… se budou radovat a bude odpuštění hříchů a veškeré milosrdenství, pokoj a shovívavost. Bude jim spása, dobré světlo. A pro vás všechny hříšníky nebude spásy, ale na vás všech zůstane prokletí.
7. Ale pro vyvolené bude světlo, radost a pokoj a oni zdědí zemi.
8 A tehdy bude vyvoleným dána moudrost a všichni budou žít a nikdy více nehřešit nebudou, ať už bezbožností nebo pýchou. Moudří však budou pokorní.
9 A nebudou se již dopouštět přestupků, ani nebudou hřešit po všechny dny svého života, ani nezemřou na Boží hněv a zlobu, ale naplní počet dnů svého života. A jejich životy se rozmnoží v pokoji a léta jejich radosti se rozmnoží ve věčné radosti a míru po všechny dny jejich života.

KAPITOLA 6

1. A stalo se, když se děti lidské rozmnožily, že se jim v oněch dnech rodily krásné a půvabné dcery.

2. A andělé, děti nebeské, je spatřili a zatoužili po nich a řekli si navzájem: „Pojďte, vyberme si manželky z lidí a zplodme děti.“
3. A Semjâzâ, který byl jejich vůdcem, jim řekl: „Obávám se, že s tímto činem skutečně nesouhlasíte a já sám budu muset zaplatit trest za velký hřích.“
4. A všichni mu odpověděli a řekli: „Přísahejme všichni a zavažme se vzájemnými kletbami, že se tohoto plánu neopustíme, ale že tuto věc uděláme.“
5. Pak všichni společně přísahali a zavázali se vzájemnými kletbami.
6. A bylo jich celkem dvě stě; ti sestoupili za dnů Jaredových na vrchol hory Hermon a nazvali ji horou Hermon, protože na ní přísahali a zavázali se vzájemnými kletbami.
7. A toto jsou jména jejich vůdců: Sêmîazâz, jejich vůdce, Arâkîba, Râmêêl, Kôkabîêl, Tâmîêl, Râmîêl, Dânêl, Êzêqêêl, Barâââîrêl, Armâl, Asl, As Anânêl, Zaqîêl, Samsâpêêl, Satarêl, Tûrêl, Jômjâêl, Sariêl.
8. Toto jsou jejich náčelníci desítek.

KAPITOLA 7

1. A všichni ostatní si s nimi vzali ženy a každý si vybral jednu. Začali k nim chodit a poskvrňovat se s nimi. Učili je kouzlům a kouzelům, ořezávání kořenů a seznamovali je s rostlinami.
2. A otěhotněly a porodily obry, jejichž výška byla tři tisíce loktů.
3. Kdo spotřeboval veškerý lidský majetek. A když ho lidé už nemohli dále uživit,
4. Obři se proti nim obrátili a pohltili lidstvo.
5. A začali hřešit proti ptákům, zvířatům, plazům a rybám, požírat si navzájem maso a pít krev.
6. Tehdy země obžalovala ty, kdo činili bezbožnost.

KAPITOLA 8

1. A Azazel učil lidi vyrábět meče, nože, štíty a pancíře a seznámil je s kovy země a uměním jejich zpracování, s náramky, s ozdobami, s používáním antimonu, s zkrášlováním očních víček, se všemi druhy drahých kamenů a se všemi barvicími tinkturami.
2. A povstalo mnoho bezbožnosti a páchali smilstvo a byli svedeni na scestí a zkazili se ve všech svých cestách. Semjâzâ učil kouzlům a odklízení kořenů, Armârôs řešení kouzel, Barâqîjâl učil astrologii, Kôkabêl souhvězdím, Ezêqêêl poznání oblaků, Araqiêl znamením země, Shamsiel znamením slunce a Sariêl pohybu měsíce. A když lidé hynuli, křičeli a jejich volání stoupalo k nebi...

KAPITOLA 9

1. A pak Michael, Uriel, Rafael a Gabriel spatřili z nebe dolů a viděli, jak se na zemi prolévá mnoho krve a jak se na zemi děje všechna bezpráví.
2. A řekli si navzájem: „Země, která je zbavena obyvatel, volá, hlas jejich volání stoupá až k nebeským branám.“
3. A nyní vám, svatým nebeským, duše lidí předkládají svou žalobu a říkají: „Předložte naši věc Nejvyššímu.“
4. A řekli Pánu věků: „Pane pánů, Bože bohů, Králi králů a Bože věků, trůn tvé slávy stojí po všechna pokolení věků a tvé jméno svaté, slavné a požehnané po všechna věky!“
5. Ty jsi stvořil všechny věci a máš moc nade vším. Všechno je před Tvým zrakem obnažené a odhalené. Ty vidíš všechno a nic se před Tebou skrýt nemůže.
6. Vidíš, co učinil Azazel, který učil veškeré nepravosti na zemi a zjevil věčná tajemství, která byla uchována v nebi a která se lidé snažili poznat:
7. A Semjâzâ, kterému jsi dal moc vládnout nad jeho společníky.
8. A chodili k dcerám lidským na zemi, spali s ženami, poskvrňovali se a odhalovali jim všelijaké hříchy.
9. A ženy porodily obry, a celá země byla proto naplněna krví a nepravostí.
10. A nyní, hle, duše zemřelých volají a utíkají k nebeským branám a jejich nářek stoupá a nemůže ustát kvůli bezpráví, které se děje na zemi.
11. A Ty víš všechno, dříve než se stane, a Ty tyto věci vidíš a Ty je snášíš, a neříkáš nám, co s nimi máme v souvislosti s nimi dělat.“

KAPITOLA 10

1. Tehdy promluvil Nejvyšší, Svatý a Veliký a poslal Uriela k synu Lámechovu a řekl mu:
2. Jdi k Noemovi a řekni mu v mém jménu: „Skryj se!“ a zjev mu blížící se konec: že celá země bude zničena a že na celou zemi přijde potopa a zničí vše, co je na ní.
3. A nyní mu dej pokyny, aby mohl uniknout a jeho potomstvo mohlo být zachováno pro všechna pokolení světa.“
4. A znovu řekl Hospodin Rafaelovi: „Svaž Azazelovi ruce i nohy a vrhni ho do temnoty. V poušti, která je v Dúdáelu, udělej otvor a vrhni ho tam.“
5. A položte na něj drsné a rozeklané skály a přikryjte ho tmou a nechte ho tam přebývat navěky a zakryjte mu tvář, aby neviděl světlo.
6. A v den velkého soudu bude uvržen do ohně. A uzdraví zemi, kterou andělé zkazili, a ohlásí uzdravení země, aby uzdravili mor a aby všechny děti lidské nezahynuly kvůli všem tajným věcem, které Strážci odhalili a naučili své syny.
8. A celá země byla zkažena skrze skutky, které učil Azazel: jemu připisujte veškerý hřích.“
9. A Gabrielovi řekl Hospodin: „Postupuj proti bastardům a zvrhlíkům a proti dětem smilstva. Vyhub děti smilstva a děti Strážců z řad lidí a doveď je k boji. Pošli je jednoho proti druhému, aby se navzájem zničili v boji, neboť nebudou mít dlouhé dny.“
10. A žádná žádost, kterou by o tebe jejich otcové žádali, nebude jejich otcům vyhověna; neboť doufají, že budou žít věčný život a že každý z nich bude žít pět set let.“
11. A Pán řekl Michaelovi: „Jdi, svaž Semjâzu a jeho společníky, kteří se spojili se ženami, takže se s nimi poskvrnili vší jejich nečistotou.“
12. Až se jejich synové navzájem povraždí a uvidí zkázu svých milovaných, spoutejte je pevně po sedmdesát generací v údolích země až do dne jejich soudu a jejich skonání, dokud nebude dokonán soud, který je na věky věků.

13. V oněch dnech budou odvedeni do ohnivé propasti, do muk a vězení, v němž budou navěky uvězněni.
14. A kdokoli bude odsouzen a zahuben, bude od té chvíle s nimi svázán až do konce všech pokolení.
15. A zničte všechny duchy zavržených a děti Strážců, protože ukřivdili lidstvu.
16. Zničte všechnu nepravost z povrchu zemského a nechť každé zlo skončí. Nechť se objeví rostlina spravedlnosti a pravdy. Bude požehnáním, skutky spravedlnosti a pravdy budou zasazeny v pravdě a radosti na věky věků.
17 A tehdy všichni spravedliví vysvobozeni budou a budou žít, dokud nezplodí tisíce dětí, a všechny dny svého mládí i stáří dožijí v pokoji.
18 A tehdy bude celá země obdělávána ve spravedlnosti a vše bude osázeno stromy a bude plné požehnání.
19. A budou na něm vysazeny všechny žádoucí stromy a zasadí na něm vinnou révu. Vinná réva, kterou na něm vysadí, vydá hojnost vína a ze všeho semene, které na něm bude zaseto, každá míra jeho vydá tisíc lisů a každá míra oliv vydá deset lisů oleje.
20. A očisť zemi od veškerého útlaku, od veškeré nepravosti, od veškerého hříchu a od veškeré bezbožnosti a vyhlaď ze země veškerou nečistotu.
21. A všechny děti lidské se stanou spravedlivými a všechny národy mi budou vzdát úctu a chválit mě a všichni mě budou uctívat. A země bude očištěna od veškeré poskvrny a od veškerého hříchu a od veškerého trestu a od veškerého mučení a už je na ni nikdy nepošlu z pokolení na pokolení a navěky.

KAPITOLA 11

1. A v oněch dnech otevřu zásobárny požehnání, které jsou v nebi, abych je seslal na zem nad dílem a námahou dětí lidských.
2. A pravda a mír budou spojeny po všechny dny světa a po všechna lidská pokolení.

KAPITOLA 12

1. Před těmito věcmi byl Enoch skryt a nikdo z dětí lidských nevěděl, kde je skryt, kde přebývá a co se s ním stalo.
2. Jeho činnost se týkala Strážců a jeho dny byly se svatými.
3. A já, Enoch, jsem žehnal Pánu majestátu a Králi věků, a hle! Strážci mě nazvali Enochem, písařem, a řekli mi:
4. „Enochu, ty písaři spravedlnosti, jdi a oznam Strážcům nebes, kteří opustili výsostné nebe, svaté věčné místo, a poskvrnili se ženami, a jednali, jako činí synové země, a vzali si za ženy: ‚Působili jste na zemi velikou zkázu:'“
5. A nebudete mít pokoj ani odpuštění hříchů, a protože se radují ze svých dětí,
6. Uvidí vraždu svých milovaných a nad zničením svých dětí budou naříkat a budou se navěky modlit, ale milosrdenství a míru nedosáhnete.“

KAPITOLA 13

1. Enoch šel a řekl: „Azazele, nebudeš mít pokoj. Byl proti tobě vynesen přísný rozsudek, že tě spoutáš.
2. A nebude ti splněna žádost ani shovívavost pro nepravost, kterou jsi učil, a pro všechny skutky bezbožnosti, nepravosti a hříchu, které jsi lidem ukázal.“
3. Pak jsem šel a promluvil k nim všem dohromady a všichni se báli, zmocnila se jich bázeň a chvění.
4. A prosili mě, abych pro ně sepsal prosbu, aby mohli najít odpuštění, a abych jejich prosbu přečetl v přítomnosti Pána nebes.
5. Neboť od té chvíle s Ním nemohli mluvit ani pozdvihnout zrak k nebi ze studu za své hříchy, za které byli odsouzeni.
6. Pak jsem sepsal jejich prosbu a modlitbu týkající se jejich duchů a jejich skutků jednotlivě a ohledně jejich žádostí o odpuštění a prodloužení dnů.
7. Odešel jsem tedy a posadil se u vod Danových v zemi Dan, na jih od Hermonu na západ. Četl jsem jejich prosbu, dokud jsem neusnul.
8. A hle, zdál se mi sen a dopadaly na mě vidění, viděl jsem vidění trestu a ozval se hlas, který mi nařídil, abych to řekl synům nebes a pokáral je.
9. A když jsem se probudil, přišel jsem k nim, a oni všichni seděli shromážděni a plakali v 'Abelsjaîlu, který je mezi Libanonem a Sênêsêrem, se zakrytými tvářemi.
10. A vyprávěl jsem jim všechna vidění, která jsem měl ve spánku, a začal jsem mluvit slova spravedlnosti a kárat nebeské Strážce.

KAPITOLA 14

1. Kniha slov spravedlnosti a napomenutí věčných Strážců v souladu s příkazem Svatého Velikého v oné vizi.
2. Ve spánku jsem viděl, co nyní řeknu jazykem masa a dechem svých úst: což Velký dal lidem, aby s nimi hovořili a rozuměli srdcem.
3. Jako stvořil člověka a dal mu sílu chápat slovo moudrosti, tak stvořil i mě a dal mi sílu napomínat Strážce, děti nebes.
4. Napsal jsem tvou prosbu a v mém vidění se ukázalo, že tvá prosba ti nebude vyslyšena po všechny dny věčnosti a že nad tebou byl konečně vynesen soud: ano, tvá prosba ti nebude vyslyšena.
5. A od nynějška nevystoupíš do nebe až na věky, a v poutech země vyšel rozsudek, který tě spoutá na všechny dny světa.
6. A že dříve uvidíte zkázu svých milovaných synů a nebudete v nich mít zalíbení, ale padnou před vámi mečem.
7. A tvá prosba za ně nebude vyslyšena, ani tvá vlastní prosba, i kdybys plakal a modlil se a říkal všechna slova obsažená v tomto písmu, které jsem napsal.
8. A vidění mi bylo ukázáno takto: Hle, ve vidění mě volaly mraky a mlha mě volala, běh hvězd a blesky mě uháněly a spěchaly a vítr ve vidění mě nechal letět a zvedal mě vzhůru a nesl mě do nebe.
9. A vešel jsem dovnitř, až jsem se přiblížil ke zdi, která byla postavena z krystalů a obklopena ohnivými jazyky: a ta mě začala děsit.
10. A vstoupil jsem do ohnivých jazyků a přiblížil se k velkému domu, který byl postaven z krystalů: a stěny domu byly jako mozaiková podlaha z krystalů a jeho základy byly z krystalu.

11. Jeho strop byl jako dráha hvězd a blesků a mezi nimi byli ohniví cherubíni a jejich nebe bylo čisté jako voda.
12. Kolem hradeb plápolal oheň a jeho portály plápolaly ohněm.
13. A vešel jsem do toho domu, a byl horký jako oheň a studený jako led: nebyly v něm žádné radosti života: strach mě pokryl a chvění se mě zmocnilo.
14. A jak jsem se třásl a chvěl, padl jsem na tvář.
15. A spatřil jsem vidění: A hle, stál tam druhý dům, větší než ten první, a celá brána stála přede mnou otevřená a byla postavena z plamenů ohně.
16. A v každém ohledu tak vynikala nádherou, velkolepostí a rozsahem, že vám nedokážu popsat její nádheru a rozsah.
17. Jeho podlaha byla z ohně a nad ním byly blesky a dráha hvězd a jeho strop byl také planoucím ohněm.
18. A viděl jsem v něm vysoký trůn, jehož vzhled byl jako křišťál, a jeho kola jako zářící slunce, a tam bylo vidění cherubínů.
19. A zpod trůnu vycházely proudy planoucího ohně, takže jsem se na ně nemohl dívat.
20. A Velká Sláva na něm seděla a Jeho roucho zářilo jasněji než slunce a bylo bělejší než jakýkoli sníh.
21. Žádný z andělů nemohl vstoupit a spatřit Jeho tvář pro Jeho velkolepost a slávu a žádné tělo Ho nemohlo spatřit.
22. Kolem Něho plápolal oheň a před Ním stál veliký oheň a nikdo z okolí se k Němu nemohl přiblížit: desetitisícekrát desetitisíce stály před Ním, a On však nepotřeboval žádného rádce.
23. A ti nejsvětější, kteří byli blízko Něho, neodcházeli v noci ani se od Něho nevzdalovali.
24. Až do té doby jsem ležel na tváři a třásl se. A Hospodin mě zavolal svými vlastními ústy a řekl mi: „Pojď sem, Enoche, a slyš mé slovo.“
25. A jeden ze svatých přišel ke mně, probudil mě a přiměl mě vstát a přistoupit ke dveřím. Já jsem se sklonil tváří dolů.

KAPITOLA 15

1. A On mi odpověděl a řekl mi, a já jsem slyšel jeho hlas: „Neboj se, Enoche, spravedlivý muži a písaři spravedlnosti, přistup sem a slyš můj hlas.“
2. A jdi a řekni Strážcům nebes, kteří tě poslali, abys za ně přimlouval: „Měli byste se přimlouvat“ za lidi, a ne lidé za vás:
3. Proč jste opustili vysoké, svaté a věčné nebe a leželi jste s ženami, poskvrnili jste se s dcerami lidskými, vzali jste si za ženy a jednali jste jako děti země a zplodili jste obry za své syny?
4. A ačkoli jste byli svatí, duchovní a žili jste věčný život, poskvrnili jste se krví žen a krví těla jste zplodili děti. Jako děti lidí jste toužili po těle a krvi, jako i ti, kdo umírají a hynou.
5. Proto jsem jim dal i ženy, aby je mohly oplodnit a s nimi plodit děti, aby jim tak na zemi nic nechybělo.
6. Ale dříve jste byli duchovní, žili jste věčný život a byli jste nesmrtelní pro všechna pokolení světa.
7. A proto jsem vám neurčil manželky, neboť duchovní bytosti nebeské bydlí v nebi.
8. A nyní obři, kteří jsou stvořeni z duchů a těla, budou na zemi nazýváni zlými duchy a na zemi bude jejich příbytek.
9. Z jejich těl vyšli zlí duchové; protože se narodili z lidí a od svatých Strážců je jejich počátek a prvotní původ; budou zlými duchy na zemi a budou nazýváni zlými duchy.
10. Duchové nebes budou přebývat v nebi, ale duchové země, kteří se zrodili na zemi, budou přebývat na zemi.
11. A duchové obrů trápí, utlačují, ničí, útočí, bojují a ničí zemi a způsobují potíže: nepřijímají jídlo, ale přesto hladoví a žízní a způsobují urážky. A tito duchové povstanou proti dětem lidí a proti ženám, protože z nich vzešli.

KAPITOLA 16

1. Od dnů masakru, zničení a smrti obrů, z duší jejichž těla duchové, vyjádřivše se, zničí, aniž by se podrobili soudu – tak budou ničit až do dne dovršení, velkého soudu, v němž bude věk dovršen, nad Strážci a bezbožnými, ano, bude zcela dovršen.
2. A nyní Strážcům, kteří tě poslali, abys za ně přimlouval, a kteří byli dříve v nebi, řekni jim:
3. „Byli jste v nebi, ale všechna tajemství vám ještě nebyla zjevena a znali jste bezcenná tajemství, a ta jste v tvrdosti svých srdcí oznámili ženám, a skrze tato tajemství ženy a muži páchají na zemi mnoho zla.“
4. Řekněte jim tedy: „Nemáte pokoj.“

KAPITOLA 17

1. A vzali mě a dovedli na místo, kde ti, kdo tam byli, byli jako planoucí oheň a kdykoli si přáli, zjevovali se jako lidé.
2. A odvedli mě na místo temnoty, k hoře, jejíž vrchol dosahoval až k nebi.
3. A viděl jsem místa světel a pokladnice hvězd a hromů a v nejzazších hlubinách, kde byl ohnivý luk a šípy a jejich toulec, ohnivý meč a všechny blesky.
4. A vzali mě k živým vodám a k ohni západu, který přijímá každý západ slunce.
5. A přišel jsem k ohnivé řece, v níž oheň proudí jako voda a vlévá se do velkého moře směrem na západ.
6. Viděl jsem velké řeky a přišel jsem k velké řece a k velké temnotě a šel jsem na místo, kde nechodí žádné tělo.
7. Viděl jsem hory zimní temnoty a místo, odkud plynou všechny vody hlubin.
8. Viděl jsem ústí všech řek země a ústí propastí.

KAPITOLA 18

1. Viděl jsem poklady všech větrů: viděl jsem, jak jimi zásobil celé stvoření a pevné základy země.
2. A viděl jsem úhelný kámen země, viděl jsem čtyři větry, které nesou zemi, a nebeskou klenbu.
3. A viděl jsem, jak větry roztahují nebeské klenby a zaujímají své místo mezi nebem a zemí: to jsou sloupy nebes.
4. Viděl jsem nebeské větry, které se otáčejí a přivádějí slunce i všechny hvězdy k západu.
5. Viděl jsem větry na zemi, jak nesou oblaka, viděl jsem stezky andělů, viděl jsem nebeskou klenbu na konci země.
6. A pokračoval jsem a uviděl místo, které hoří dnem i nocí, kde je sedm hor nádherných kamenů, tři na východě a tři na jihu.

7. A ty na východě byly z barevného kamene, jedna z perly, jedna z hyacintu a ty na jihu z červeného kamene.
8. Prostřední však dosahoval k nebi jako Boží trůn z alabastru, a vrchol trůnu byl ze safíru.
9. A viděl jsem planoucí oheň. A za těmito horami je kraj, konec veliké země: tam byla dovršena nebesa.
10. A viděl jsem hlubokou propast se sloupy nebeského ohně a mezi nimi jsem viděl padat sloupy ohně, které byly bezmezně stejné jak do výšky, tak do hloubky.
11. A za tou propastí jsem spatřil místo, které nemělo nahoře nebeskou klenbu a pod sebou pevně založenou zemi: nebyla na něm voda ani ptáci, ale bylo to pusté a hrozné místo.
12. Viděl jsem tam sedm hvězd jako velké hořící hory a když jsem se jich ptal,
13. Anděl řekl: „Toto místo je konec nebe i země: stalo se vězením pro hvězdy a nebeský zástup.“
14. A hvězdy, které se valí nad ohněm, jsou ty, které přestoupily přikázání Hospodinovo na počátku svého východu, protože se neobjevily v určených časech.
15. A rozhněval se na ně a spoutal je až do doby, kdy jejich vina měla být dovršena, a to na deset tisíc let.“

KAPITOLA 19

1. A Uriel mi řekl: „Zde budou stát andělé, kteří se spojili s ženami, a jejich duchové, kteří nabývají mnoha různých podob, znesvěcují lidstvo a svedou je k obětování démonům jako bohům, zde budou stát až do dne velkého soudu, v němž budou souzeni, dokud s nimi nebude učiněn konec.“
2. A také ženy z andělů, které sešly z cesty, se stanou sirénami.“
3. A já, Enoch, jsem sám viděl vidění, konce všech věcí: a žádný člověk nespatří to, co jsem viděl já.

KAPITOLA 20

1. A toto jsou jména svatých andělů, kteří bdí.
2. Uriel, jeden ze svatých andělů, který je nad světem a nad Tartarem.
3. Rafael, jeden ze svatých andělů, který je nad duchy lidí.
4. Raguel, jeden ze svatých andělů, který se mstí na světě světel.
5. Michael, jeden ze svatých andělů, totiž ten, který je ustanoven nad nejlepší částí lidstva a nad chaosem.
6. Saraqâêl, jeden ze svatých andělů, který je ustanoven nad duchy, kteří hřeší v duchu.
7. Gabriel, jeden ze svatých andělů, který je nad rájem, hady a cherubíny.
8. Remiel, jeden ze svatých andělů, kterého Bůh ustanovil nad těmi, kdo povstávají.

KAPITOLA 21

1. A pokračoval jsem tam, kde panoval chaos.
2. A spatřil jsem tam něco hrozného: Neviděl jsem ani nebe nahoře, ani pevně založenou zemi, ale místo chaotické a hrozné.
3. A tam jsem viděl sedm hvězd nebeských, svázaných v něm jako velké hory, hořící ohněm.
4. Pak jsem se zeptal: „Za jaký hřích jsou spoutáni a proč byli sem uvrženi?“
5. Tehdy řekl Uriel, jeden ze svatých andělů, který byl se mnou a byl nad nimi vůdcem, a řekl: „Enochu, proč se ptáš a proč toužíš po pravdě?“
6. Tito jsou z počtu hvězd nebeských, kteří přestoupili přikázání Hospodinovo a jsou zde spoutáni, dokud se nevyplní deset tisíc let, doba spojená s jejich hříchy.“
7. A odtud jsem se vydal na jiné místo, které bylo ještě hroznější než to předchozí, a spatřil jsem něco hrozného: velký oheň, který tam hořel a plápolal, a místo bylo rozštěpeno až k propasti, plné velkých sestupujících sloupů ohně: ani jeho rozsah, ani velikost jsem nemohl spatřit, ani odhadnout.
8. Tehdy jsem řekl: „Jak je to místo děsivé a jak hrozné na pohled!“
9. Tehdy mi odpověděl Uriel, jeden ze svatých andělů, který byl se mnou, a řekl mi: „Enochu, proč máš takový strach a děs?“ A já jsem odpověděl: „Kvůli tomuto strašnému místu a kvůli podívané na bolest.“
10. A řekl mi: „Toto místo je vězením andělů a zde budou uvězněni navěky.“

KAPITOLA 22

1. A odtud jsem šel na jiné místo a on mi ukázal na západě jinou velkou a vysokou horu z tvrdé skály.
2. A byly v něm čtyři prohlubně, hluboké, široké a velmi hladké. Jak hladké jsou ty prohlubně, hluboké a tmavé na pohled.
3. Tehdy mi odpověděl Rafael, jeden ze svatých andělů, který byl se mnou, a řekl mi:
4. „Tato dutá místa byla stvořena právě k tomuto účelu, aby se v nich shromáždili duchové duší mrtvých, ano, aby se zde shromáždily všechny duše dětí lidských. A tato místa byla vytvořena k tomu, aby je přijímala až do dne jejich soudu a do jejich určené doby, do určené doby, dokud na ně nepřijde velký soud.“
5. Viděl jsem duchy dětí lidských, které byly mrtvých, a jejich hlas vystoupil k nebi a pronesl prosbu.
6. Pak jsem se zeptal Rafaela, anděla, který byl se mnou, a řekl jsem mu: „Čí je to duch, jehož hlas vychází a dává za pravdu?“
7. A on mi odpověděl: „Toto je ten duch, který vyšel z Ábela, kterého zabil jeho bratr Kain, a soudí se s ním, dokud jeho potomstvo nebude vyhlazeno z povrchu zemského a jeho potomstvo nebude vyhlazeno z řad potomstva lidského.“
8. Pak jsem se zeptal ohledně toho a všech prohlubní: „Proč jako by se jedna od druhé oddělila?“
9. A on mi odpověděl a řekl mi: „Tyto tři byly učiněny, aby duchové mrtvých mohli být odděleni. A takové oddělení bylo učiněno pro duchy spravedlivých, v nichž je jako bystrý pramen vody.“
10. A takové bylo učiněno pro hříšníky, když zemřou a jsou pohřbeni v zemi a soud nad nimi nebyl vykonán za jejich života.
11. Zde budou jejich duše odděleny v této velké bolesti až do velkého dne soudu a trestu a muk těch, kdož proklínají, na věky, a odplaty za jejich duše. Tam je navždy spoutá.

12. A takové rozdělení bylo učiněno pro duchy těch, kteří se ptají, kteří odhalují o své zkáze, když byli zabiti ve dnech hříšníků.
13. Takové bylo učiněno pro duchy lidí, kteří nebyli spravedliví, ale hříšníci, kteří byli dokonalí v přestoupení, a pro přestupníky. Budou společníky: ale jejich duchové nebudou zabiti v den soudu ani odtud nebudou vzkříšeni.
14. Pak jsem dobrořečil Pánu slávy a řekl: „Požehnán buď můj Pán, Pán spravedlnosti, který kraluje navěky."

KAPITOLA 23

1. Odtud jsem se vydal na jiné místo na západ od konců země.
2. A viděl jsem hořící oheň, který plynul bez odpočinku a nezastavoval se ve dne ani v noci, ale pravidelně hořel.
3. A já se zeptal: „Co je to, co nespočívá?"
4. Tehdy mi odpověděl Raguel, jeden ze svatých andělů, který byl se mnou, a řekl mi: „Tato ohnivá dráha, kterou jsi viděl, je oheň na západě, který pronásleduje všechna nebeská světla."

KAPITOLA 24

1. A odtud jsem se vydal na jiné místo na zemi a on mi ukázal ohnivé pohoří, které hořelo dnem i nocí.
2. A šel jsem za ni a spatřil jsem sedm nádherných hor, všechny se od sebe lišily, a jejich kameny byly velkolepé a krásné, velkolepé jako celek, slavného vzhledu a krásného zevnějšku: tři na východě, jedna založená na druhé, a tři na jihu, jedna na druhé, a hluboké drsné rokle, z nichž žádná se nestýkala s žádnou jinou.
3. Sedmá hora byla uprostřed nich a předčila je výškou, podobná trůnu; kolem trůnu rostly vonné stromy.
4. A mezi nimi byl strom, jaký jsem ještě nikdy necítil, žádný mezi nimi nebyl, ani nebyly žádné podobné. Měl vůni nad veškerou vůni a jeho listy, květy a dřevo nevadnou navěky. Jeho plody jsou krásné a jeho plody připomínají datle palmy.
5. Pak jsem řekl: „Jak krásný je tento strom, jak voní, jak krásné má listy a jak krásné má květy."
6. Tehdy odpověděl Michael, jeden ze svatých a ctěných andělů, který byl se mnou a byl jejich vůdcem.

KAPITOLA 25

1. A řekl mi: „Enochu, proč se mě ptáš na vůni stromu a proč si přeješ poznat pravdu?"
2. Pak jsem mu odpověděl: „Chci vědět všechno, ale obzvlášť o tomto stromě."
3. A on odpověděl: „Tato vysoká hora, kterou jsi viděl, jejíž vrchol je jako trůn Boží, je Jeho trůn, kde bude sedět Svatý Veliký, Pán slávy, Věčný Král, až sestoupí, aby navštívil zemi s dobrotou."
4. A pokud jde o tento vonný strom, žádný smrtelník se ho nesmí dotknout až do velkého soudu, kdy se pomstí na všech a vše navždy dovede k jeho konci. Poté bude dán spravedlivým a svatým.
5. Jeho plody budou sloužit k pokrmu vyvoleným, budou přesazeny do svatého místa, do chrámu Hospodina, věčného Krále.
6 Tehdy se budou radovat a jásat, vstoupí do svatyně a její vůně jim bude v kostech, a budou žít dlouho na zemi, jako žili tvoji otcové, a za jejich dnů se jich nedotkne zármutek, mor, muka ani neštěstí."
7. Pak jsem velebil Boha slávy, Věčného Krále, který připravil takové věci pro spravedlivé, stvořil je a slíbil jim je dát.

KAPITOLA 26

1. A odtud jsem se vydal do středu země a spatřil jsem požehnané místo, kde byly stromy s větvemi, které přetrvávaly a kvetly jako rozsekaný strom.
2. A tam jsem spatřil svatou horu a pod horou na východě tekl potok a tekl k jihu.
3. A spatřil jsem na východě jinou horu, vyšší než tato, a mezi nimi hlubokou a úzkou rokli: v ní také tekl potok pod horou.
4. A na západ od ní byla jiná hora, nižší než ta předchozí a nepatrně vysoká, a mezi nimi hluboká a suchá rokle: a další hluboká a suchá rokle byla na koncích těch tří hor.
5. A všechny rokle byly hluboké a úzké, tvořené tvrdou skálou, a stromy na nich nebyly vysazeny.
6. A žasl jsem nad skalami a žasl jsem nad roklí, ano, žasl jsem velmi.

KAPITOLA 27

1. Tehdy jsem se zeptal: „K čemu je tato požehnaná země, která je celá pokryta stromy, a toto prokleté údolí mezi nimi?"
2. Tehdy Uriel, jeden ze svatých andělů, který byl se mnou, odpověděl a řekl: „Toto prokleté údolí je pro ty, kdo jsou prokleti navěky. Zde se shromáždí všichni prokletí, kteří svými rty pronášejí proti Hospodinu neslušná slova a o jeho slávě mluví tvrdé věci. Zde se shromáždí a zde bude jejich místo soudu."
3. V posledních dnech se jim stane podívaná spravedlivého soudu v přítomnosti spravedlivých navěky: zde budou milosrdní dobrořečit Pánu slávy, Věčnému Králi.
4. V soudných dnech nad těmi prvními Mu budou dobrořečit za milosrdenství, které jim přidělil.
5. Pak jsem dobrořečil Pánu slávy, vyzdvihl jeho slávu a slavně ho chválil.

KAPITOLA 28

1. A odtud jsem se vydal na východ, doprostřed pohoří pouště, a uviděl jsem divočinu, a ta byla osamělá, plná stromů a rostlin.
2. A voda vytryskla shůry.
3. Řítila se jako vydatný vodní tok, který tekl k severozápadu, a způsobila, že na všech stranách vystupovaly mraky a rosa.

KAPITOLA 29

1. A odtud jsem se vydal na jiné místo v poušti a přiblížil se na východ od tohoto pohoří.
2. A tam jsem viděl vonné stromy, z nichž se linula vůně kadidla a myrhy, a ty stromy byly podobné mandloni.

KAPITOLA 30

1. A za nimi jsem se vydal daleko na východ a uviděl jsem další místo, údolí plné vody.
2. A v něm byl strom, barvy vonných stromů, jako je mastix.
3. A na stranách těch údolí jsem spatřil vonnou skořici. A za nimi jsem pokračoval na východ.

KAPITOLA 31

1. A viděl jsem jiné hory a mezi nimi háje stromů, z nichž vytékal nektar, který se jmenuje sarara a galbanum.
2. A za těmito horami jsem spatřil další horu na východ od konců země, na níž rostly aloe a všechny stromy byly plné statků, podobné mandloňům.
3. A když ho člověk spálil, voněl slaději než jakákoli vonná vůně.

KAPITOLA 32

1. A po těchto vonných vůních, když jsem se podíval na sever přes hory, spatřil jsem sedm hor plných vybraného nardu a vonných stromů, skořice a pepře.
2. A odtud jsem přešel vrcholky všech těchto hor, daleko na východě země, a překročil Erythrajské moře a odešel daleko od něj a překročil anděla Zotîêla.
3. A přišel jsem do Zahrady spravedlnosti a za těmi stromy jsem spatřil mnoho velkých stromů, které tam rostly a voněly příjemně, velké, velmi krásné a slavné, a strom moudrosti, z něhož jedí a znají velkou moudrost.
4. Ten strom je vysoký jako jedle a jeho listy jsou jako listy rohovníku. Jeho plody jsou jako hrozny vinné révy, velmi krásné. Vůně stromu se line do daleka.
5. Pak jsem řekl: „Jak je ten strom krásný a jak přitažlivý je jeho vzhled!“
6. Tu mi odpověděl svatý anděl Rafael, který byl se mnou, a řekl: „Toto je strom moudrosti, z něhož jedl tvůj starý otec i tvá stará matka, kteří byli před tebou, a poučili se moudrosti, otevřely se jim oči a poznali, že jsou nazí, a byli vyhnáni ze zahrady.“

KAPITOLA 33

1. A odtud jsem šel na konec země a viděl jsem tam velké zvěře, a každá se od sebe lišila; a viděl jsem také ptáky, které se lišily vzhledem, krásou a hlasem, jedny se lišily od druhých.
2. A na východ od těch zvířat jsem spatřil konce země, na kterých spočívá nebe, a otevřené brány nebes.
3. A viděl jsem, jak hvězdy vycházejí na nebi, a spočítal jsem brány, z nichž vycházejí, a zapsal jsem všechny jejich vývody, každou jednotlivou hvězdu zvlášť, podle jejich počtu a jmen, jejich drah a jejich poloh, jejich časů a jejich měsíců, jak mi ukázal svatý anděl Uriel, který byl se mnou.
4. Ukázal mi všechno a zapsal mi to: také mi zapsal jejich jména, jejich zákony a jejich společnosti.

KAPITOLA 34

1. A odtud jsem se vydal na sever až na konec země a tam jsem spatřil na konci celé země veliký a slavný nález.
2. A zde jsem viděl tři nebeské brány otevřené na nebi: každou z nich procházely severní větry: když vanou, je zima, kroupy, mráz, sníh, rosa a déšť.
3. A z jedné brány vanou k dobrému: ale když vanou skrze další dvě brány, je to s násilím a soužením na zemi a vanou s násilím.

KAPITOLA 35

1. A odtud jsem se vydal na západ až na konec země a spatřil jsem tam tři nebeské brány otevřené, jako jsem viděl na východě, stejný počet bran a stejný počet vývodů.

KAPITOLA 36

1. A odtud jsem se vydal na jih, až na konec země, a spatřil jsem tam tři otevřené nebeské brány: a odtud přichází rosa, déšť a vítr.
2. A odtud jsem se vydal na východ, na konec nebes, a spatřil jsem zde tři otevřené východní nebeské brány a nad nimi malé brány.
3. Každou z těchto malých bran procházejí nebeské hvězdy a ubírají se na západ po cestě, která jim je ukázána.
4. A kdykoli jsem viděl, velebil jsem Pána slávy a stále jsem velebil Pána slávy, který vykonal velké a slavné divy, aby ukázal velikost svého díla andělům, duchům i lidem, aby chválili Jeho dílo a celé Jeho stvoření: aby viděli dílo Jeho moci a chválili velké dílo Jeho rukou a velebili Ho navěky.

KAPITOLA 37

1. Druhé vidění, které viděl, vidění moudrosti – které viděl Enoch, syn Jaredův, syna Mahalalelova, syna Kainanova, syna Enóšova, syna Setova, syna Adamova.
2. A toto je začátek slov moudrosti, která jsem pozvedl, abych pronesl a řekl těm, kteří přebývají na zemi: Slyšte, muži dávných časů, a vizte, vy, kteří přijdete potom, slova Svatého, která pronesu před Pánem duchů.
3. Bylo by lepší je oznamovat pouze mužům starých dob, ale ani těm, kteří přijdou potom, neodepřeme počátek moudrosti.
4. Až do dnešního dne mi Pán duchů nikdy nedal takovou moudrost, jakou jsem já přijal podle svého vhledu, podle dobré vůle Pána duchů, který mi dal úděl věčného života.
5. Byla mi sdělena tři podobenství a já jsem pozvedl svůj hlas a vyprávěl je těm, kdo přebývají na zemi.

KAPITOLA 38

1. První podobenství. Až se ukáže shromáždění spravedlivých a hříšníci budou souzeni za své hříchy a vyhnáni z povrchu zemského:
2. Až se Spravedlivý zjeví před očima spravedlivých, jehož vyvolené skutky visí na Pánu duchů, a světlo se ukáže spravedlivým a vyvoleným, kteří přebývají na zemi, kde tedy bude příbytek hříšníků a kde odpočinek těch, kteří

popřeli Pána duchů? Bylo by pro ně lépe, kdyby se nebyli narodili.
3. Až budou odhalena tajemství spravedlivých a hříšníci souzeni a bezbožní vyhnáni z přítomnosti spravedlivých a vyvolených,
4. Od té doby ti, kdož vlastní zemi, nebudou již mocní a povznesení: A nebudou moci spatřit tvář svatých, neboť Pán duchů způsobil, aby se jeho světlo objevilo na tváři svatých, spravedlivých a vyvolených.
5. Králové i mocní pak zahynou a budou vydáni do rukou spravedlivých a svatých.
6. A od té doby nikdo nebude usilovat o milost u Pána duchů, neboť jeho život je u konce.

KAPITOLA 39

1. A stane se v oněch dnech, že vyvolené a svaté děti sestoupí z výsostí nebes a jejich potomstvo se stane jedním s dětmi lidskými.
2. A v oněch dnech Enoch obdržel knihy horlivosti a hněvu a knihy nepokojů a vyhnanství. A nebude jim prokázáno milosrdenství, praví Pán duchů.
3. V oněch dnech mě vichřice strhla ze země a snesla na konec nebes.
4. A tam jsem spatřil další vidění: příbytky svatých a místa odpočinku spravedlivých.
5. Zde mé oči spatřily jejich příbytky s Jeho spravedlivými anděly a jejich odpočinková místa se svatými. A prosili, přimlouvali se a modlili se za děti lidské. A spravedlnost před nimi tekla jako voda a milosrdenství jako rosa na zemi. Tak je to s nimi na věky věků.
6a. A na tom místě mé oči spatřily Vyvoleného spravedlnosti a víry,
7a. A viděl jsem jeho příbytek pod křídly Pána duchů.
6b. A spravedlnost zvítězí v jeho dnech a spravedliví a vyvolení budou před ním bez počtu na věky věků.
7b. A všichni spravedliví a vyvolení před Ním budou silní jako ohnivé světly, a jejich ústa budou plná žehnání, a jejich rty budou vyvyšovat jméno Pána duchů, a spravedlnost před Ním nikdy neselže a přímost před Ním nikdy neselže.
8. Tam jsem si přál přebývat a můj duch toužil po tom příbytku: A tam až doposud byl můj úděl, neboť tak bylo o mně stanoveno před Pánem duchů.
9. V oněch dnech jsem chválil a velebil jméno Pána duchů požehnáním a chválou, neboť mě předurčil k požehnání a slávě podle dobré vůle Pána duchů.
10. Dlouho jsem na to místo hleděl svýma očima a já mu žehnal a chválil ho slovy: „Požehnán buď a budiž požehnán od počátku až na věky.“
11. A před Ním není žádného přestání. On ví, co je navěky a co bude z pokolení na pokolení.
12. Ti, kdo nespí, ti dobrořečí: stojí před tvou slávou a dobrořečí, chválí a velebí a říkají: „Svatý, svatý, svatý je Pán duchů: naplňuje zemi duchy.“
13. A zde mé oči spatřily všechny ty, kdo nespí: stojí před Ním a žehnají a říkají: „Požehnán buď Ty a požehnané budiž jméno Hospodinovo na věky věků.“
14. A má tvář se změnila, neboť jsem už nemohl hledět.

KAPITOLA 40

1. A potom jsem spatřil tisíce tisíců a desetitisíce krát desetitisíce, spatřil jsem nespočetný a nespočetný zástup, který stál před Pánem duchů.
2. A na čtyřech stranách Pána duchů jsem spatřil čtyři bytosti, odlišné od těch, které nespí, a dozvěděl jsem se jejich jména: neboť anděl, který šel se mnou, mi dal poznat jejich jména a ukázal mi všechny skryté věci.
3. A slyšel jsem hlasy oněch čtyř bytostí, jak pronášejí chvály před Pánem slávy.
4. První hlas velebí Pána duchů na věky věků.
5. A druhý hlas jsem slyšel, jak žehná Vyvolenému a vyvoleným, kteří visí na Pánu duchů.
6. A třetí hlas jsem slyšel, jak se modlí a přimlouvá za ty, kdo přebývají na zemi a prosí ve jménu Pána duchů.
7. A slyšel jsem čtvrtý hlas, jak odháněl satany a zakazoval jim přijít před Pána duchů a obžalovat ty, kdo přebývají na zemi.
8. Potom jsem se zeptal anděla míru, který šel se mnou a ukázal mi vše, co je skryté: „Kdo jsou tyto čtyři bytosti, které jsem viděl a jejichž slova jsem slyšel a zapsal?“
9. A řekl mi: „Tento první je Michael, milosrdný a trpělivý. Druhý, který je ustanoven nad všemi nemocemi a všemi ranami dětí lidských, je Rafael. Třetí, který je ustanoven nad všemi mocnostmi, je Gabriel. Čtvrtý, který je ustanoven nad pokáním k naději těch, kteří zdědí věčný život, se jmenuje Fanuel.“ A to jsou čtyři andělé Pána duchů a čtyři hlasy, které jsem slyšel v oněch dnech.

KAPITOLA 41

1. A potom jsem spatřil všechna tajemství nebes a to, jak je království rozděleno a jak jsou skutky lidí zvažovány na vahách.
2. A tam jsem viděl příbytky vyvolených a příbytky svatých a mé oči tam viděly všechny hříšníky, kteří popírají jméno Pána duchů, a jak jsou odtud vyháněni a odvlečeni: a nemohli vydržet kvůli trestu, který vychází od Pána duchů.
3. A tam mé oči spatřily tajemství blesku a hromu a tajemství větrů, jak jsou rozděleny, aby vanuly nad zemí, a tajemství oblaků a rosy, a tam jsem viděl, odkud na tom místě vycházejí a odkud sytí prašnou zemi.
4. A tam jsem viděl uzavřené komory, z nichž se dělí větry, komoru krupobití a větrů, komoru mlhy a oblaků, a jejich oblak se vznáší nad zemí od počátku světa.
5. A viděl jsem komnaty slunce a měsíce, odkud vycházejí a kam se vracejí, a jejich slavný návrat, a jak jedno je nadřazeno druhému, a jejich majestátní oběžnou dráhu, a jak neopouštějí svou oběžnou dráhu, a nic ke své oběžné dráze nepřidávají ani z ní nic neubírají, a zachovávají si věrnost v souladu s přísahou, kterou jsou spolu vázáni.
6. A nejprve vychází slunce a prochází svou dráhou podle příkazu Pána duchů a mocné je Jeho jméno na věky věků.
7. A potom jsem spatřil skrytou i viditelnou dráhu měsíce, a on dokončuje svou dráhu na tomto místě ve dne i v noci – jeden zaujímá pozici naproti druhému před Pánem duchů. A oni děkují a chválí a neodpočívají; neboť jim patří jejich odpočinek díkůvzdání.

8. Slunce se často mění k požehnání nebo k prokletí a dráha měsíce je světlem pro spravedlivé a tmou pro hříšníky ve jménu Hospodina, který oddělil světlo od tmy, rozdělil duchy lidí a posílil duchy spravedlivých ve jménu své spravedlnosti.
9. Neboť žádný anděl nebrání a žádná moc nemůže zabránit, neboť On ustanovuje soudce pro všechny a soudí je všechny před sebou.

KAPITOLA 42

1. Moudrost nenašla místo, kde by mohla přebývat, proto jí byl určen příbytek v nebesích.
2. Moudrost vyšla, aby si usadila příbytek mezi lidmi, ale nenašla příbytek. Moudrost se vrátila na své místo a usadila se mezi anděly.
3. A z jejích komnat vyšla nepravost, nalezla ty, které nehledala, a bydlela s nimi jako déšť na poušti a rosa na žíznivé zemi.

KAPITOLA 43

1. A viděl jsem jiné blesky a hvězdy na nebi a viděl jsem, jak je všechny volal jménem a oni ho poslouchali.
2. A viděl jsem, jak jsou zvažováni na spravedlivých vázách podle jejich světelných proporcí: viděl jsem šířku jejich prostorů a den jejich objevení a jak jejich oběh vytváří blesky: a viděl jsem jejich oběh podle počtu andělů a jak si navzájem zachovávají víru.
3. A zeptal jsem se anděla, který šel se mnou a ukázal mi, co je skryté: „Co je tohle?“
4. A řekl mi: „Pán duchů ti ukázal jejich parabolický význam: to jsou jména svatých, kteří přebývají na zemi a věří ve jméno Pána duchů na věky věků.“

KAPITOLA 44

Také jsem pozoroval další jev ohledně blesků: jak některé hvězdy vznikají a stávají se blesky a nemohou se odloučit od své nové formy.

KAPITOLA 45

1. A toto je druhé podobenství o těch, kdo popírají jméno příbytku svatých a Pána duchů.
2. A do nebe nevystoupí a na zem nepřijdou: Takový bude úděl hříšníků, kteří popřeli jméno Pána duchů, kteří jsou takto uchráněni pro den utrpení a soužení.
3. V onen den usedne můj vyvolený na trůn slávy a prozkoumá jejich díla. Jejich místa odpočinku budou nespočetná. Jejich duše v nich zesílí, až uvidí mé vyvolené a ty, kdo vzývají mé slavné jméno.
4. Tehdy způsobím, aby mezi nimi přebýval můj Vyvolený. Proměním nebesa a učiním je věčným požehnáním a světlem.
5. Proměním zemi a učiním ji požehnáním. Usadím na ní své vyvolené. Hříšníci a zločinci na ni však nevkročí.
6. Neboť jsem své spravedlivé obdařil pokojem a nasytil jimi ho, a dal jsem jim přebývat před svou tváří. Hříšníky však čeká soud, že je vyhladím z povrchu zemského.

KAPITOLA 46

1. A tam jsem spatřil toho, jenž měl hlavu ve dnech, a jehož hlava byla bílá jako vlna, a s ním byla jiná bytost, jejíž tvář měla vzhled muže, a jeho tvář byla plná půvabnosti, jako jeden ze svatých andělů.
2. A zeptal jsem se anděla, který šel se mnou a ukázal mi všechny skryté věci o tom Synu člověka, kdo to je, odkud je a proč šel s Hlavou dnů? A on mi odpověděl a řekl: Toto je Syn člověka, který má spravedlnost, s nímž přebývá spravedlnost a který zjevuje všechny poklady toho, co je skryté,
3. Neboť si ho vyvolil Pán duchů a jehož údělem je přednost před Pánem duchů v bezúhonnosti navěky.
4. A tento Syn člověka, kterého jsi viděl, pozdvihne krále a mocné z jejich trůnů, silné zvedne z trůnů, rozváže otěže silných a zláme zuby hříšníkům.
5. A sesadí krále z jejich trůnů a království, protože ho nevyvyšují a nechválí a pokorně neuznávají, odkud jim bylo království svěřeno.
6. A skloní tvář silných a naplní je hanbou. A tma bude jejich příbytkem a červi jejich ložem a nebudou mít naději, že vstanou ze svých lůžek, protože nevychvalují jméno Pána duchů.
7. A to jsou ti, kdo soudí hvězdy nebeské a zvedají ruce proti Nejvyššímu, šlapou po zemi a přebývají na ní. A všechny jejich skutky zjevují nepravost a jejich moc spočívá na jejich bohatství a jejich víra je v bohy, které si udělali vlastníma rukama, a popírají jméno Pána duchů,
8. A pronásledují domy Jeho shromáždění a věřící, kteří se drží jména Pána duchů.

KAPITOLA 47

1. A v oněch dnech vystoupí modlitba spravedlivých a krev spravedlivých ze země před Pána duchů.
2. V oněch dnech se svatí, kteří přebývají nahoře v nebesích, sjednotí jedním hlasem a budou prosit, modlit se a chválit, vzdávat díky a dobrořečit jménu Pána duchů za prolitou krev spravedlivých, a aby modlitba spravedlivých nebyla před Pánem duchů marná, aby jim byl vykonán soud a nemuseli trpět navěky.
3. V oněch dnech jsem spatřil Vůdce dnů, jak se posadil na trůn své slávy. Před ním byly otevřeny knihy živých. Celé jeho vojsko nahoře na nebi i jeho rádci stáli před ním.
4. A srdce svatých byla naplněna radostí, protože počet spravedlivých byl obětován a modlitba spravedlivých byla vyslyšena a krev spravedlivých byla požadována před Pánem duchů.

KAPITOLA 48

1. A na tom místě jsem spatřil nevyčerpatelný pramen spravedlnosti: A kolem něj bylo mnoho pramenů moudrosti; a všichni žízniví z nich pili a byli naplněni moudrostí, a jejich příbytky byly se spravedlivými, svatými a vyvolenými.
2. A v tu hodinu byl Syn člověka jmenován před Pánem duchů a jeho jméno před Vůdcem dnů.

3. Ano, dříve než bylo stvořeno slunce a znamení, dříve než byly stvořeny hvězdy na nebi, jeho jméno bylo vzdáno před Pánem duchů.
4. Bude holí spravedlivých, o kterou se budou opírat a nepadnou, a bude světlem pohanů a nadějí těch, kdož jsou zoufalí v srdci.
5. Všichni, kdo přebývají na zemi, padnou před ním a budou ho uctívat, budou chválit, velebit a oslavovat písní Pána duchů.
6. A proto byl vyvolen a skryt před Ním, před stvořením světa a na věky věků.
7. A moudrost Pána duchů ho zjevila svatým a spravedlivým; neboť zachoval úděl spravedlivých, protože nenáviděli a pohrdali tímto světem nepravosti a nenáviděli všechny jeho skutky a cesty ve jménu Pána duchů: Neboť v jeho jménu jsou spaseni a podle jeho dobré vůle se stalo s jejich životem.
8. V těchto dnech budou králové země skleslí ve tváři a silní, kteří ovládají zemi pro dílo svých rukou, neboť v den své úzkosti a soužení nebudou moci sami sebe zachránit.
9. Vydám je do rukou svých vyvolených. Jako sláma v ohni budou hořet před tváří svatých, jako olovo ve vodě se ponoří před tváří spravedlivých a už po nich nebude ani stopy.
10. V den jejich soužení nastane na zemi odpočinek. Před nimi padnou a nepovstanou. Nikdo je neuchopí a nezvedne. Neboť zapřeli Pána duchů a jeho Pomazaného. Jméno Pána duchů buď požehnáno.

KAPITOLA 49

l. Moudrost se rozlévá jako voda a sláva před ním nepomíjí na věky.
2. Neboť je mocný ve všech tajemstvích spravedlnosti a nepravost zmizí jako stín a nebude mít trvání. Vyvolený stojí před Pánem duchů a jeho sláva je na věky věků a jeho moc po všechna pokolení.
3. A v něm přebývá duch moudrosti a duch chápání, duch porozumění a síly a duch těch, kdo usnuli ve spravedlnosti.
4. A bude soudit tajné věci a nikdo nebude moci před ním pronést lživé slovo; neboť on je Vyvolený před Pánem duchů podle Jeho dobré vůle.

KAPITOLA 50

1. V oněch dnech nastane změna pro svaté a vyvolené, světlo dnů bude na nich přebývat a sláva a čest se obrátí ke svatým,
2. V den soužení, kdy se zlo nahromadí proti hříšníkům. A spravedliví zvítězí ve jménu Pána duchů: A On dá ostatním najevo, že se toho mohou zbavit, aby činili pokání a zřekli se skutků svých rukou.
3. Nebudou mít žádnou čest skrze jméno Pána duchů, přesto skrze jeho jméno budou spaseni a Pán duchů se nad nimi slituje, neboť jeho slitování je velké.
4. On je spravedlivý i ve svém soudu, a před jeho slávou se neobstojí ani nepravost. Před jeho soudem zahynou nekajícní lidé.
5. A od nynějška nad nimi nebudu mít slitování, praví Pán duchů.

KAPITOLA 51

1. V oněch dnech země vrátí, co jí bylo svěřeno, a šeol vrátí, co přijalo, a peklo vrátí, co dluží.
2. A vyvolí z nich spravedlivé a svaté, neboť se přiblížil den, kdy mají být spaseni.
3. A Vyvolený v oněch dnech usedne na můj trůn a jeho ústa budou vylévat všechna tajemství moudrosti a rady: Neboť mu je dal Pán duchů a oslavil ho.
4. V oněch dnech budou hory poskakovat jako berani a pahorky budou poskakovat jako beránci nasycení mlékem a tváře všech andělů v nebi se rozzáří radostí.
5. Neboť v oněch dnech povstane Vyvolený a země se bude radovat, spravedliví na ní budou přebývat a vyvolení po ní budou chodit.

KAPITOLA 52

l. A po oněch dnech na tom místě, kde jsem viděl všechna vidění toho, co je skryté – neboť jsem byl unesen vichřicí a odnesl mě na západ.
2. Tam mé oči spatřily všechny tajné věci nebes, které budou, horu železa, horu mědi, horu stříbra, horu zlata, horu měkkého kovu a horu olova.
3. A zeptal jsem se anděla, který šel se mnou, a řekl: „Co jsem to tajně viděl?“
4. A řekl mi: ‚Všechny tyto věci, které jsi viděl, budou sloužit vládě Jeho Pomazaného, aby mohl být mocný a silný na zemi.‘
5. A ten anděl pokoje mi odpověděl: „Počkej chvíli a budou ti odhaleny všechny tajné věci, které obklopují Pána duchů.“
6. A tyto hory, které tvé oči viděly, horu železnou, horu měděnou, horu stříbrnou, horu zlata, horu měkkého kovu a horu olova, všechny ty budou před Vyvoleným jako vosk před ohněm a jako voda, která stéká shůry na ty hory, a ony se stanou bezmocnými před jeho nohama.
7. A stane se v oněch dnech, že nikdo nebude spasen, ani zlatem, ani stříbrem, a nikdo nebude moci uniknout.
8. Železo nebude k boji, nikdo se nebude oblékat do pancíře. Bronz nebude k ničemu, cín nebude k ničemu a nebude v ceně a olovo nebude žádoucí.
9. A všechny tyto věci budou popřeny a zničeny z povrchu země, až se Vyvolený objeví před tváří Pána duchů.“

KAPITOLA 53

1. Tam mé oči spatřily hluboké údolí s otevřenými ústy a všichni, kdo obývají zemi, moře a ostrovy, mu přinesou dary, dary a projevy úcty, ale to hluboké údolí se nenaplní.
2. A jejich ruce páchají neprávostné skutky, a hříšníci pohlcují všechny, které neprávem utlačují: Přesto budou hříšníci zničeni před tváří Pána duchů, a budou vyhnáni z povrchu Jeho země, a zahynou na věky věků.
3. Neboť jsem viděl všechny anděly trestu, jak tam přebývají a připravují všechny nástroje Satana.
4. A zeptal jsem se anděla míru, který šel se mnou: „Pro koho připravují tyto nástroje?“
5. A řekl mi: „Připravují je pro krále a mocné této země, aby jimi mohli být zničeni.“

6. A poté Spravedlivý a Vyvolený způsobí, aby se objevil dům svého shromáždění: od nynějška jim již nebude bráněno ve jménu Pána duchů.
7. Tyto hory nebudou stát jako země před jeho spravedlností, ale pahorky budou jako prameny vody a spravedliví budou mít odpočinek od útlaku hříšníků.

KAPITOLA 54

1. A podíval jsem se a obrátil se k jiné části země a spatřil jsem tam hluboké údolí s hořícím ohněm.
2. A přivedli krále a mocné a začali je házet do tohoto hlubokého údolí.
3. A tam mé oči viděly, jak si z nich udělali své nástroje, železné řetězy o nezměrné váze.
4. A zeptal jsem se anděla pokoje, který šel se mnou, a řekl: „Pro koho jsou připraveny tyto řetězy?“
5. A řekl mi: „Toto se připravuje pro Azazelovy zástupy, aby je vzali a uvrhli do propasti úplného zatracení a pokryli jim čelisti hrubými kameny, jak přikázal Pán duchů.“
6. A Michael, Gabriel, Rafael a Fanuel se jich zmocní v onen velký den a uvrhnou je v onen den do rozpálené pece, aby se Pán duchů na nich pomstil za jejich nepravost, když se stali poddanými Satanovi a svedli na scestí ty, kdo přebývají na zemi.“
7. „A v oněch dnech přijde trest od Pána duchů a on otevře všechny komory vod, které jsou nad nebesy, i prameny, které jsou pod zemí.“
8. A všechny vody budou spojeny s vodami: to, co je nad nebesy, je mužské, a voda, která je pod zemí, je ženské.
9. A zničí všechny obyvatele země i ty, kdo přebývají pod končinami nebes.
10. Až si uvědomí svou nepravost, kterou na zemi páchali, tehdy skrze ni zahynou.

KAPITOLA 55

1. A potom Vůdce dnů činil pokání a řekl: „Marně jsem zničil všechny, kdo přebývají na zemi.“
2. A přísahal při svém velkém jménu: „Odteď už tak neučiním všem obyvatelům země. Udělám znamení na nebi a to bude zárukou dobré víry mezi mnou a nimi navěky, dokud bude nebe nad zemí. A to je v souladu s mým rozkazem.“
3. Až si je v den soužení a bolesti budu přát uchopit rukou andělů, způsobím, aby na ně přebýval můj trest a můj hněv, praví Bůh, Pán duchů.
4. Vy mocní králové, kteří přebýváte na zemi, budete muset spatřit Mého Vyvoleného, jak sedí na trůnu slávy a soudí Azazela a všechny jeho společníky a všechny jeho zástupy ve jménu Pána duchů.“

KAPITOLA 56

1. A viděl jsem tam odcházet zástupy andělů trestu, kteří drželi biče a řetězy železné a bronzové.
2. A zeptal jsem se anděla pokoje, který šel se mnou, a řekl: „Ke komu jdou ti, kdo drží ty biče?“
3. A řekl mi: „K jejich vyvoleným a milovaným, aby byli uvrženi do propasti údolí.“
4. A pak se to údolí naplní jejich vyvolenými a milovanými a dny jejich života se skončí a dny jejich svádění nebudou od té doby počítány.
5. V oněch dnech se andělé vrátí a vrhnou se na východ proti Parthům a Médům. Povstanou s králi a zmocní se jich duch nepokoje. Zbudí je z trůnů a vyběhnou jako lvi ze svých doupat, jako hladoví vlci mezi svými stády.
6. A vystoupí a pošlapou zemi jeho vyvolených, a země jeho vyvolených bude před nimi mlatem a silnicí.
7. Město mých spravedlivých však bude jejich koním na překážku. Začnou mezi sebou bojovat a jejich pravice bude silná proti nim samotným. Člověk nepozná svého bratra ani syn svého otce ani matku, dokud nebude spousta mrtvol po jejich zbití a jejich trest nebude marný.
8. V oněch dnech otevře šeol svá ústa a oni budou v něm pohlceni, jejich zkáza bude skončena; šeol pohltí hříšníky před očima vyvolených.“

KAPITOLA 57

1. A stalo se potom, že jsem spatřil další zástup vozů a muže jedoucí na nich, jak přicházejí po větru od východu a od západu k jihu.
2. A bylo slyšet hluk jejich vozů, a když nastal tento zmatek, svatí z nebes si toho všimli a sloupy země se pohnuly ze svého místa a jejich zvuk byl slyšet od jednoho konce nebe k druhému, v jednom dni.
3. A všichni padnou a budou se klanět Pánu duchů. A to je konec druhého podobenství.

KAPITOLA 58

1. A začal jsem vyprávět třetí podobenství o spravedlivých a vyvolených.
2. Blahoslavení jste, spravedliví a vyvolení, neboť slavný bude váš úděl.
3. Spravedliví budou ve světle slunce a vyvolení ve světle věčného života. Dny jejich života budou nekonečné a dny svatých bez počtu.
4. Budou hledat světlo a naleznou spravedlnost u Pána duchů: Spravedliví budou mít pokoj ve jménu Věčného Pána.
5. A potom bude řečeno svatým v nebi: Ať hledají tajemství spravedlnosti, dědictví víry. Neboť se rozzářila jako slunce nad zemí a tma pominula.
6. A bude světlo, které nikdy neskončí, a do určitého počtu dnů nepřijde, neboť tma bude nejprve zničena, a světlo bude ustanoveno před Pánem duchů, a světlo přímosti bude ustanoveno navěky před Pánem duchů.

KAPITOLA 59

1. V oněch dnech mé oči spatřily tajemství blesků a světel a soudy, které vykonávají, a blýskají se pro požehnání nebo prokletí, jak si Pán duchů přeje.
2. A tam jsem spatřil tajemství hromu a jak když se ozývá nahoře na nebi, je slyšet jeho zvuk, a on mi dal vidět soudy vykonané na zemi, ať už pro blaho a požehnání, nebo pro kletbu podle slova Pána duchů.
3. A potom mi byla ukázána všechna tajemství světel a blesků a ony blýskají se k požehnání a k uspokojení.

KAPITOLA 60

1. V roce pět setého, v sedmém měsíci, čtrnáctého dne měsíce, za života Enocha, jsem v tomto podobenství viděl, jak mocné třesení způsobilo, že se třásla nebesa nebes, a jak zástup Nejvyššího a andělé, tisíce tisíců a desetitisícekrát desetitisíce, byli znepokojeni velkým neklidem.
2. A Vůdce dnů seděl na trůnu své slávy a andělé a spravedliví stáli kolem něj.
3. Zmocnil se mě veliký strach, zmocnila se mě hrůza, ledví mi povolila a ledví se mi rozpadla. Padl jsem na tvář.
4. Michael poslal jiného anděla z řad svatých a ten mě pozvedl. Když mě pozvedl, můj duch se vrátil, neboť jsem nebyl schopen snést pohled na toto vojsko, rozruch a chvění nebes. Michael mi řekl: „Proč tě taková vize znepokojuje? Až do dnešního dne trval den Jeho milosrdenství. On byl milosrdný a trpělivý k těm, kdo přebývají na zemi.“
5. Až přijde den, moc, trest a soud, které Pán duchů připravil pro ty, kdo neuctívají spravedlivý zákon, a pro ty, kdo popírají spravedlivý soud, a pro ty, kdo berou jeho jméno nadarmo – ten den je připraven, pro vyvolené smlouva, ale pro hříšníky inkvizice.
6. Až na nich spočine trest Pána duchů, spočine proto, aby trest Pána duchů nepřišel nadarmo, a aby zabil děti s jejich matkami a děti s jejich otci. Poté se soud odehraje podle Jeho milosrdenství a Jeho trpělivosti.“
7. A onoho dne byly dvě nestvůry odděleny, ženská nestvůra jménem Leviatan, aby přebývala v propastech oceánu nad prameny vod.
8. Mužský rod se však jmenuje Behemot a svými prsy obýval pustou poušť jménem Dûidâin na východě zahrady, kde přebývají vyvolení a spravedliví, kam byl vzat vzhůru můj dědeček, sedmý od Adama, prvního muže, kterého stvořil Pán duchů.
9. A prosil jsem druhého anděla, aby mi ukázal sílu oněch nestvůr, jak byly jednoho dne odděleny a uvrženy, jedna do mořských propastí a druhá na suchou pustinu.
10. A řekl mi: ‚Synu člověčí, zde se snažíš poznat, co je skryté.‘
11. A druhý anděl, který šel se mnou a ukázal mi, co je skryté, mi pověděl, co je první a poslední na nebi na výsostech a pod zemí v hlubinách a na koncích nebes a na základech nebes.
12. A komory větrů, a jak jsou větry rozděleny, a jak jsou váženy, a jak jsou brány větrů počítány, každá podle síly větru, a síly světel měsíce, a podle síly, která je vhodná: a rozdělení hvězd podle jejich jmen, a jak jsou rozdělena všechna rozdělení.
13. A hromy podle míst, kam dopadají, a všechna rozdělení blesků, aby mohly svítit, a jejich zástupy, aby mohly okamžitě poslouchat.
14. Hrom má totiž místa odpočinku, která jsou mu přidělena, zatímco čeká na svou dunivost; a hrom a blesk jsou neoddělitelné, a ačkoli nejsou jedno a nerozdělené, oba jdou spolu skrze ducha a neoddělují se.
15. Neboť když blesk zasvítí, hrom vydá svůj hlas a duch vynutí pauzu během dunění a rozdělí mezi ně rovným dílem; neboť poklad jejich dunění je jako písek a každé z nich, když duní, je drženo uzdou a silou ducha je vraceno zpět a tlačeno vpřed podle mnoha stran země.
16. A duch moře je mužný a silný a podle síly své ho přitahuje otěžemi zpět a stejným způsobem je hnáno vpřed a rozptyluje se po všech horách země.
17. A duch jinovatky je jeho vlastní anděl a duch krupobití je dobrý anděl.
18. A duch sněhu opustil své komnaty kvůli své síle – je v něm zvláštní duch a to, co z něj vystupuje, je jako kouř a jeho jméno je mráz.
19. A duch mlhy není s nimi spojen v jejich komnatách, ale má zvláštní komnatu; neboť jeho cesta je slavná jak ve světle, tak ve tmě, v zimě i v létě, a v jeho komnatě je anděl.
20. A duch rosy má svůj příbytek na koncích nebes a je spojen s komorami deště a jeho tok je v zimě i v létě. Jeho oblaka a oblaka mlhy jsou spojeny a jedno se vzájemně doplňuje.
21. A když duch deště vyjde ze své komnaty, přijdou andělé, otevřou komnatu a vyvedou ho ven, a když se rozptýlí po celé zemi, spojí se s vodou na zemi. A kdykoli se spojí s vodou na zemi…
22. Vody jsou pro ty, kdo přebývají na zemi, jsou pokrmem pro zemi od Nejvyššího, který je v nebesích. Proto je pro déšť stanovena míra a andělé ji spravují.
23. A tyto věci jsem spatřil směrem k Zahradě spravedlivých.
24. A anděl pokoje, který byl se mnou, mi řekl: ‚Tyto dvě nestvůry, připravené podle velikosti Boží, budou krmit…‘

KAPITOLA 61

1. A viděl jsem v oněch dnech, jak andělům byly dány dlouhé provazy, a oni si vzali křídla a letěli, a mířili na sever.
2. A zeptal jsem se anděla: „Proč ti andělé vzali tyto provazy a odešli?“ A on mi řekl: „Šli měřit.“
3. Anděl, který šel se mnou, mi řekl: „Tito přinesou míry spravedlivých a provazy spravedlivých spravedlivým, aby se na věky věků drželi jména Pána duchů.“
4. Vyvolení začnou přebývat s vyvolenými a to jsou opatření, která budou dána víře a která posílí spravedlnost.
5. A tato opatření odhalí všechna tajemství hlubin země, a ty, kteří byli zničeni pouští, a ty, kteří byli pohlceni zvířaty, a ty, kteří byli pohlceni rybami moře, aby se mohli vrátit a zůstat sami sebou v den Vyvoleného; neboť nikdo nebude zničen před Pánem duchů a nikdo nemůže být zničen.
6. A všichni, kdož přebývají nahoře v nebi, přijali rozkaz a moc a jeden hlas a jedno světlo podobné ohni.
7. A toho svými prvními slovy velebili, a vyvyšovali a chválili moudrostí, a byli moudří v řeči a v duchu života.
8. A Pán duchů posadil Vyvoleného na trůn slávy. A bude soudit všechna díla svatých shůry na nebi a na vahách budou zváženy jejich skutky,
9. Až pozvedne svou tvář, aby soudil jejich tajné cesty podle slova jména Pána duchů a jejich stezku podle cesty spravedlivého soudu Pána duchů, tehdy všichni jedním hlasem promluví a budou dobrořečit, oslavovat, vyvyšovat a posvěcovat jméno Pána duchů.
10. A svolá veškeré nebeské vojsko a všechny svaté shůry, a Boží vojsko, cherubíny, serafíny a ophaniny, a všechny

anděly moci a všechny anděly knížectví, a Vyvoleného, a ostatní mocnosti na zemi i nad vodou.
11. V onen den všichni jednohlasně zvolávají a budou žehnat, oslavovat a velebit v duchu víry, v duchu moudrosti, v duchu trpělivosti, v duchu milosrdenství, v duchu soudu a pokoje a v duchu dobroty a všichni jednohlasně řeknou: „Požehnaný budiž On a jméno Pána duchů budiž požehnáno na věky věků.“
12. Všichni, kdo nespí nahoře v nebi, mu budou žehnat. Všichni svatí, kteří jsou v nebi, mu budou žehnat, a všichni vyvolení, kteří přebývají v zahradě života. A každý duch světla, který je schopen žehnat, oslavovat, vyvyšovat a světit tvé požehnané jméno. A všechno tělo bude tvé jméno bezmezně oslavovat a žehnat na věky věků.
13. Neboť veliké je milosrdenství Pána duchů a je trpělivý. Všechna svá díla a vše, co stvořil, zjevil spravedlivým a vyvoleným ve jménu Pána duchů.

KAPITOLA 62

1. A takto přikázal Hospodin králům, mocným a vznešeným a těm, kdo přebývají na zemi, a řekl: „Otevřete oči a pozvedněte rohy, jste-li schopni poznat Vyvoleného.“
2. A Pán duchů ho posadil na trůn své slávy, a duch spravedlnosti byl na něj vylit, a slovo jeho úst zabíjí všechny hříšníky a všichni nespravedliví jsou vyhlazeni před jeho tváří.
3. A povstanou v onen den všichni králové i mocní, i vznešení i ti, kdo drží zemi, a spatří a poznají, jak sedí na trůnu své slávy, a jak bude před ním souzen spravedlivý soud, a žádné lživé slovo nebude před ním proneseno.
4. Tehdy je postihnou bolesti jako rodící žena, a bude mít bolesti při porodu, když její dítě vstoupí do úst lůna, a bude mít bolesti při porodu.
5. A jedna část z nich pohlédne na druhou a zděsí se, budou sklíčeni a bolest je zachvátí, až uvidí Syna člověka sedícího na trůnu své slávy.
6. A králové a mocní a všichni, kdo vlastní zemi, budou žehnat, oslavovat a vyvyšovat toho, kdo vládne nade vším, jenž byl skryt.
7. Neboť Syn člověka byl od počátku skryt a Nejvyšší ho ochránil před svou mocí a zjevil ho vyvoleným.
8. A shromáždění vyvolených a svatých bude zaseto a všichni vyvolení budou stát před ním v onen den.
9. A všichni králové, mocní, vznešení a ti, kdo vládnou zemi, padnou před ním na tvář, budou se klanět a vkládat v Syna člověka svou naději a budou ho prosit a úpěnlivě prosit o slitování.
10. Nicméně Pán duchů je bude tak tlačit, že spěšně odejdou z Jeho přítomnosti, a jejich tváře budou plné studu a tma se na jejich tvářích prohloubí.
11. A vydá je andělům k trestu, aby na nich vykonali pomstu za to, že utlačovali jeho děti a jeho vyvolené,
12. A budou podívanou pro spravedlivé a pro Jeho vyvolené: Budou se nad nimi radovat, protože na nich spočine hněv Pána duchů a Jeho meč je opilý jejich krví.
13. A spravedliví a vyvolení budou spaseni v onen den a od té doby už nikdy nespatří tvář hříšníků a nespravedlivých.
14. A Pán duchů bude přebývat nad nimi a s tím Synem člověka budou jíst, uléhat i vstávat na věky věků.
15. A spravedliví a vyvolení povstanou ze země a přestanou být skleslé tváře. A budou oděni rouchem slávy,
16. A toto budou oděvy života od Pána duchů: A vaše oděvy nezestárnou a vaše sláva nepomine před Pánem duchů.

KAPITOLA 63

1. V oněch dnech budou mocní a králové, kteří ovládají zemi, Ho prosit, aby jim dal trochu oddechu od Jeho andělů trestu, kterým byli vydáni, aby mohli padnout a uctívat Pána duchů a vyznat před Ním své hříchy.
2. A budou dobrořečit a oslavovat Pána duchů a říkat: „Požehnán buď Pán duchů a Pán králů, Pán mocných a Pán bohatých, Pán slávy a Pán moudrosti,“
3. Tvá moc se od pokolení do pokolení proslavila ve všem, tvá sláva byla na věky věků. Všechna tvá tajemství byla hluboká a nespočetná, tvá spravedlnost je nevyčíslitelná.
4. Nyní jsme se naučili, že máme oslavovat a velebit Pána králů a Toho, kdo je králem nad všemi králi.
5. A řeknou: „Kéž bychom měli odpočinek, abychom mohli oslavovat a děkovat a vyznávat svou víru před Jeho slávou!“
6. A nyní toužíme po malém odpočinku, ale nenacházíme ho: Usilovně ho sledujeme, ale nedostáváme ho: A světlo před námi zmizelo a tma je naším příbytkem na věky věků:
7. Neboť jsme před Ním nevěřili, ani jsme neoslavovali jméno Pána duchů, ani jsme neoslavovali našeho Pána, ale naše naděje byla v žezle našeho království a v naší slávě.
8. A v den našeho utrpení a soužení nás nezachrání a nenacházíme odpočinek k vyznání, že náš Pán je pravdivý ve všech svých dílech, ve svých soudech a své spravedlnosti a jeho soudy neberou ohled na osobu.
9. A my odcházíme od Jeho tváře pro své skutky a všechny naše hříchy jsou počítány ve spravedlnosti.“
10. Nyní si řeknou: ‚Naše duše jsou plné nespravedlivého zisku, ale to nám nebrání sestoupit z jejich středu do břemene šeolu.‘
11. A potom se jejich tváře naplní tmou a hanbou před Synem člověka. Budou vyhnáni z jeho tváře a meč zůstane před jeho tváří uprostřed nich.
12. Toto řekl Pán duchů: „Toto je nařízení a soud ohledně mocných a králů a vznešených a těch, kdož vlastní zemi před Pánem duchů.“

KAPITOLA 64

1. A další formy, které jsem na tom místě viděl skryté.
2. Slyšel jsem hlas anděla, jak říká: „Toto jsou andělé, kteří sestoupili na zem a zjevili, co bylo skryto dětem lidským, a svedli je k páchání hříchu.“

KAPITOLA 65

1. V oněch dnech Noe viděl zemi, že se propadla a že se blíží její zkáza.
2. A vstal odtud a šel na konec země a hlasitě volal ke svému dědečkovi Enochovi. A Noe třikrát řekl hořkým hlasem: „Slyš mě, slyš mě, slyš mě.“

3. A já jsem mu řekl: „Řekni mi, co se děje na zemi, že je země v tak zlém stavu a otřesená, abych snad nezahynul s ní?“
4. A tehdy nastal na zemi veliký rozruch a z nebe se ozval hlas a já jsem padl na tvář.
5. A můj dědeček Enoch přišel, postavil se ke mně a řekl mi: „Proč ke mně voláš s hořkým pláčem a pláčem?“
6. A z přítomnosti Hospodinovy vyšel rozkaz ohledně těch, kdo přebývají na zemi, že jejich zkáza je dokonána, protože poznali všechna tajemství andělů a veškeré násilí satanů a všechny jejich moci – ty nejtajnější – a veškerou moc těch, kdo provozují čarodějnictví, a moc čarodějnictví, a moc těch, kdo zhotovují lité modly pro celou zemi:
7. A jak se stříbro vyrábí z prachu země a jak v zemi vzniká měkký kov.
8. Olovo a cín totiž nevznikají ze země jako ty první: je to pramen, který je vytváří, a v něm stojí anděl, a ten anděl je prvořadý.“
9. A potom mě můj dědeček Enoch vzal za ruku, zvedl mě a řekl mi: „Jdi, neboť jsem se Pána duchů ptal na tento zmatek na zemi.“
10. A řekl mi: „Pro jejich nepravost byl nad nimi vynesen soud a já je navždy nezadržím. Kvůli čarodějnictví, které vyhledali a naučili se, bude země i ti, kdo na ní bydlí, zničena.“
11. A tito – ti nemají navěky místo k pokání, protože jim ukázali, co bylo skryto, a oni jsou zatraceni: ale co se tebe týče, synu můj, Pán duchů ví, že jsi čistý a bez viny z této výčitky ohledně tajemství.
12. A On určil, aby tvé jméno bylo mezi svatými, a bude tě ochraňovat mezi těmi, kdo přebývají na zemi, a určil tvé spravedlivé potomstvo jak pro království, tak pro velké pocty, a z tvého potomstva vzejde pramen spravedlivých a svatých bez počtu na věky.

KAPITOLA 66

1. A potom mi ukázal anděly trestu, kteří jsou připraveni přijít a vypustit všechny síly vod, které jsou pod zemí, aby přinesli soud a zkázu všem, kdo přebývají a obývají zemi.
2. A Pán duchů dal andělům, kteří vycházeli, přikázání, aby nezpůsobili stoupání vod, ale aby je drželi na uzdě, neboť tito andělé byli nad mocí vod.
3. A odešel jsem z přítomnosti Enocha.

KAPITOLA 67

1. V oněch dnech se ke mně stalo slovo Boží a řekl mi: „Noe, tvůj los vstoupil přede mne, los bez viny, los plný lásky a spravedlnosti.“
2. A nyní andělé staví dřevěnou budovu a až tento úkol dokončí, vložím na ni svou ruku a ochráním ji. Z ní vzejde semeno života a nastane změna, takže země nezůstane bez obyvatele.
3. Upevním tvé potomstvo před sebou na věky věků a rozšířím ty, kdo s tebou bydlí. Nezůstane neplodné na zemi, ale bude požehnané a rozmnoží se na zemi ve jménu Hospodinově.“
4. A uvězní ty anděly, kteří prokázali nepravost, v tom hořícím údolí, které mi můj dědeček Enoch dříve ukázal na západě mezi horami zlata a stříbra, železa, měkkého kovu a cínu.
5. A viděl jsem to údolí, v němž bylo velké zmatení a vlnění vod.
6. A když se toto všechno stalo, z onoho ohnivého roztaveného kovu a z jeho zmítání na onom místě se uvolnil zápach síry, který byl spojen s oněmi vodami, a ono údolí andělů, kteří sveli lidstvo na scestí, hořelo pod tou zemí.
7. A skrze jeho údolí proudí ohnivé proudy, kde jsou trestáni andělé, kteří svedli na scestí obyvatele země.
8. Ale ty vody budou v oněch dnech sloužit králům, mocným a vznešeným a těm, kdo přebývají na zemi, k uzdravení těla, ale k trestu ducha; nyní je jejich duch plný chtíče, aby mohli být potrestáni ve svém těle, neboť popřeli Pána duchů a denně vidí svůj trest, a přesto nevěří v Jeho jméno.
9. A úměrně tomu, jak se spalování jejich těl stává silným, dojde k odpovídající změně i v jejich duchu na věky věků; neboť před Pánem duchů nikdo nepronese ani slovo plané.
10. Neboť na ně přijde soud, protože věří v žádosti svého těla a popírají Ducha Páně.
11. A tytéž vody se v oněch dnech změní; neboť až budou ti andělé v těchto vodách potrestáni, tyto prameny změní svou teplotu, a až andělé vystoupí, tato voda pramenů se změní a stane se studenou.
12. A slyšel jsem Michaela, jak odpovídá a říká: „Tento soud, kterým jsou souzeni andělé, je svědectvím pro krále a mocné, kteří vlastní zemi.“
13. Protože tyto vody soudu slouží k uzdravování těla králů a žádostivosti jejich těla, neuvidí a neuvěří, že se tyto vody promění a stanou se ohněm, který hoří navěky.

KAPITOLA 68

1. A potom mi můj dědeček Enoch předal učení všech tajemství v knize Podobenství, která mu byla dána, a sestavil je pro mě slovy knihy Podobenství.
2. A onoho dne Michael odpověděl Rafaelovi a řekl: „Síla ducha mě unáší a chvěje kvůli přísnosti soudu tajemství, soudu andělů: kdo může snést přísný soud, který byl vykonán a před nímž se rozplývají?“
3. Michael znovu odpověděl a řekl Rafaelovi: „Kdo je ten, jehož srdce se tím nezměkčí a jehož otěže se neznepokojí tímto slovem soudu, které na ně vyšlo kvůli těm, kdo je takto vyvedli?“
4. A stalo se, když stál před Pánem duchů, že Michael řekl Rafaelovi toto: „Nebudu se s nimi stýkat před Pánem, neboť Pán duchů se na ně rozhněval, protože jednají, jako by byli Pánem. Proto na ně přijde všechno, co je skryté, na věky věků; neboť ani anděl, ani člověk v tom nebudou mít svůj podíl, ale jen oni přijali svůj soud na věky věků.“

KAPITOLA 69

1. A po tomto soudu je vyděsí a rozechvějí, protože to ukázali těm, kdo přebývají na zemi.
2. A vizte jména oněch andělů a toto jsou jejich jména: první z nich je Samjâzâ, druhý Artâqîfâ a třetí Armên, čtvrtý Kôkabêl, pátý Tûrâêl, šestý Rûmjâl, sedmý Dânjâl, osmý Nêqâêl, devátý Barâqêl, desátý Azâzêl, jedenáctý

Armârôs, dvanáctý Batarjâl, třináctý Busasêjal, čtrnáctý Hanânêl, patnáctý Tûrêl a šestnáctý Sîmâpêsîêl, sedmnáctý Jetrêl, osmnáctý Tûmâêl, devatenáctý Tûrêl, dvacátý Rumâêl, dvacátý první Azâzêl.
3. A toto jsou vůdci jejich andělů a jejich jména, a ti, kteří jsou vůdci nad stovkami, nad padesátkami a nad desítkami.
4. Jméno prvního Jeqôna: to jest ten, který svedl všechny syny Boží na scestí, svrhl je na zem a zavedl je skrze lidské dcery.
5. Druhý se jmenoval Asbeêl: vštěpoval svatým synům Božím zlé rady a svedl je na scestí, takže si znesvětili těla dcerami lidskými.
6. A třetí se jmenoval Gâdreêl: on ukázal synům lidským všechny rány smrti a svedl Evu na scestí a ukázal synům lidským zbraně smrti, štít a pancíř a meč k boji a všechny zbraně smrti synům lidským.
7. A z jeho ruky vycházejí proti těm, kdo přebývají na zemi, od onoho dne až navěky.
8. A čtvrtý se jmenoval Pênêmûe: učil lidské děti hořkému i sladkému a naučil je všem tajemstvím jejich moudrosti.
9. A poučil lidstvo, jak psát inkoustem a papírem, a tím mnozí hřešili od věčnosti do věčnosti a až do dnešního dne.
10. Neboť lidé nebyli stvořeni k takovému účelu, aby svou dobrou víru potvrzovali perem a inkoustem.
11. Neboť lidé byli stvořeni přesně jako andělé, aby zůstali čistí a spravedliví, a smrt, která ničí vše, se jich nemohla zmocnit, ale skrze toto své poznání hynou a skrze tuto moc pohlcuje mě.
12. A pátý se jmenoval Kâsdejâ: to je ten, kdo ukázal lidským dětem všechna zlá údery duchů a démonů a údery embrya v děloze, aby mohlo pominout, a údery duše uštknutím hada a údery, které postihují polední horko, syn hada jménem Tabââ'ët.
13. A toto je úkol Kâsbeêla, hlavního z přísah, které složil svatým, když přebýval vysoko v slávě, a jeho jméno je Bîqâ.
14. Tento anděl požádal Michaela, aby mu ukázal skryté jméno, aby ho mohl vyslovit v přísaze, aby se před tímto jménem a přísahou třásli ti, kteří zjevili vše, co bylo tajně dětem lidským.
15. A toto je síla této přísahy, neboť je mocná a silná, a vložil tuto přísahu Akâe do ruky Michaela.
16. A toto jsou tajemství této přísahy… A jsou silná skrze jeho přísahu: A nebe bylo zavěšeno před stvořením světa a navěky.
17. A skrze něj byla země založena na vodě, a z tajných zákoutí hor vyvěrají krásné vody, od stvoření světa až na věky.
18. A skrze tuto přísahu bylo stvořeno moře a jako jeho základ položil písek pro čas jeho hněvu a ono se neodváží překročit jej od stvoření světa až na věky.
19. A skrze tuto přísahu jsou hlubiny pevně upevněny a trvají a nepohnou se ze svého místa od věčnosti do věčnosti.
20. A skrze tuto přísahu slunce a měsíc dokončují svou dráhu a neodchylují se od svého nařízení od věčnosti do věčnosti.
21. A skrze tuto přísahu hvězdy dokončují svou dráhu a on je volá jejich jmény a ony mu odpovídají od věčnosti do věčnosti.
22. A podobným způsobem duchové vody, větru a všech zefýrů a jejich cesty ze všech stran větru.
23. A tam jsou zachovány hlasy hromu a světlo blesků: a tam jsou zachovány komory krupobití a komory jinovatky a komory mlhy a komory deště a rosy.
24. A tito všichni věří a děkují před Pánem duchů a oslavují Ho celou svou mocí a jejich pokrm je v každém aktu díkůvzdání: děkují, oslavují a vyvyšují jméno Pána duchů na věky věků.
25. A tato přísaha je nad nimi mocná, a skrze ni jsou zachováváni a jejich stezky jsou zachovány a jejich dráha není zničena.
26. A byla mezi nimi velká radost, a dobrořečili, oslavovali a vyvyšovali, protože jim bylo zjeveno jméno Syna člověka.
27. A posadil se na trůn své slávy a Synu člověka byl dán soud. On způsobil, že hříšníci pominuli a byli vyhlazeni z povrchu zemského i ti, kdo svedli svět na scestí.
28. Budou spoutáni řetězy a uvězněni na svém shromáždění zkázy a všechna jejich díla zmizí z povrchu zemského.
29. A od této chvíle nebude nic porušitelného, neboť se zjevil ten Syn člověka a posadil se na trůn své slávy. Všechno zlo pomine před jeho tváří. Slovo toho Syna člověka vyjde a bude silné před Pánem duchů.

KAPITOLA 70

1. A stalo se potom, že jeho jméno bylo za jeho života vyvýšeno k onomu Synu člověka a k Pánu duchů z řad těch, kdo přebývají na zemi.
2. A byl vznesen na vozech ducha a jeho jméno mezi nimi zmizelo.
3. A od onoho dne jsem již nebyl mezi nimi počítán. Postavil mě mezi dva větry, mezi sever a západ, kde andělé vzali provazy, aby mi změřili místo pro vyvolené a spravedlivé.
4. A tam jsem viděl první otce a spravedlivé, kteří od počátku přebývali na tom místě.

KAPITOLA 71

1. A stalo se potom, že můj duch byl přenesen a vystoupil do nebes. A spatřil jsem svaté syny Boží. Šlapali po plamenech ohně. Jejich roucha byla bílá a jejich oděvy a jejich tváře zářily jako sníh.
2. A spatřil jsem dva ohnivé proudy, a světlo toho ohně zářilo jako hyacint, a padl jsem na tvář před Pánem duchů.
3. Anděl Michael, jeden z archandělů, mě uchopil za pravou ruku, pozvedl mě a uvedl mě do všech tajemství a ukázal mi všechna tajemství spravedlnosti.
4. A ukázal mi všechna tajemství končin nebes a všechny komnaty všech hvězd a všechna svítidla, odkud vycházejí před tváří svatých.
5. A přenesl mého ducha do nebe nebes, a já tam spatřil jakousi strukturu zbudovanou z krystalů, a mezi těmi krystaly jazyky živého ohně.
6. A můj duch spatřil pás, který obepínal ten dům ohně, a na jeho čtyřech stranách byly proudy plné živého ohně, a ty obepínaly ten dům.
7. A kolem byli Serafín, Cherubín a Ofanin: A to jsou ti, kteří nespí a střeží trůn Jeho slávy.

8. A viděl jsem anděly, které nebylo možné spočítat, tisíce tisíců a desetitisícekrát desetitisíce, jak obklopují ten dům. A Michaela, Rafaela, Gabriela, Fanuela a svaté anděly, kteří jsou nad nebesy, jak do onoho domu vcházejí a vycházejí.
9. A z onoho domu vyšli Michael a Gabriel, Rafael a Fanuel a mnoho svatých andělů bez počtu.
10. A s nimi Hlava dnů, s hlavou bílou a čistou jako vlna a oděvem nepopsatelným.
11. A padl jsem na tvář, a celé mé tělo se uvolnilo, a můj duch se proměnil; a volal jsem mocným hlasem, ... duchem moci, a byl jsem veleben, oslavován a vyvyšován.
12. A tato požehnání, která vyšla z mých úst, se velmi líbila onomu Vůdci dnů.
13. A ten Vůdce dnů přišel s Michaelem a Gabrielem, Rafaelem a Fanuelem, tisíci a desetitisíci andělů bez počtu.
14. A přišel ke mně, pozdravil mě svým hlasem a řekl mi: „Toto je Syn člověka, který se narodil pro spravedlnost; a spravedlnost na něm zůstává a spravedlnost Vůdce dnů ho neopouští.“
15. A řekl mi: „Hlásá ti mír ve jménu budoucího světa; neboť odtud vzešel mír od stvoření světa, a tak tobě bude na věky věků a na věky věků.“
16. A všichni budou kráčet po jeho cestách, neboť ho spravedlnost nikdy neopustí. U něj budou jejich příbytky a u něj jejich dědictví a nebudou od něj odděleni na věky věků.
17. A tak bude dlouhost dnů s tím Synem člověka a spravedliví budou mít pokoj a přímou cestu ve jménu Pána duchů na věky věků.“

KAPITOLA 72

1. Kniha o pohybu nebeských světel, vztahy každého z nich podle jejich tříd, jejich panství a jejich ročních období, podle jejich jmen a míst původu a podle jejich měsíců, kterou mi ukázal Uriel, svatý anděl, který byl se mnou a je jejich průvodcem; a ukázal mi všechny jejich zákony přesně takové, jaké jsou, a jak je to s ohledem na všechna léta světa a až do věčnosti, dokud nebude dokonáno nové stvoření, které trvá na věky.
2. A toto je první zákon světel: svítidlo Slunce vychází ve východních branách nebes a zapadá v západních branách nebes.
3. A viděl jsem šest portálů, kterými vychází slunce, a šest portálů, kterými slunce zapadá, a měsíc vychází a zapadá v těchto portálech, a vůdce hvězd a ty, které vedou: šest na východě a šest na západě, a všichni následovali po sobě v přesně odpovídajícím pořadí: také mnoho oken napravo a nalevo od těchto portálů.
4. A nejprve vyjde velké světlo, zvané Slunce, a jeho obvod je jako obvod nebes a je zcela naplněno osvětlujícím a žhavým ohněm.
5. Vůz, na kterém stoupá, pohání vítr a slunce zapadá z nebe a vrací se přes sever, aby dosáhlo východu, a je tak veden, že dorazí k příslušné bráně a září do tváře nebes.
6. Takto v prvním měsíci vystoupí ve velkém portálu, který je čtvrtým z oněch šesti portálů v sestavě.
7. A v oné čtvrté bráně, z níž v prvním měsíci vychází slunce, je dvanáct okenních otvorů, z nichž vychází plamen, když jsou v daném období otevřeny.
8. Když slunce vychází na nebi, prochází touto čtvrtou branou třicet rán po sobě a přesně zapadá ve čtvrté bráně na západě nebe.
9. A během tohoto období se den denně prodlužuje a noc každou noc zkracuje až do třicátého rána.
10. V onen den je den o devátou část delší než noc a den má přesně deset částí a noc osm částí.
11. A slunce vychází z onoho čtvrtého portálu a zapadá ve čtvrtém a vrací se k pátému portálu východu třicet jiter a vychází z něj a zapadá v pátém portálu.
12. A pak se den prodlouží o dvě části a bude mít jedenáct částí, a noc se zkrátí a bude mít sedm částí.
13. A vrací se na východ a vstupuje do šesté brány a vychází a zapadá v šesté bráně třicet jedna ráno kvůli svému znamení.
14. V onen den se den prodlužuje než noc, den se prodlužuje dvakrát tak dlouho jako noc, den má dvanáct částí a noc se zkracuje na šest částí.
15. A slunce vychází, aby zkrátilo den a prodloužilo noc, a slunce se vrací na východ a vchází do šesté brány, vychází z ní a zapadá třicet jiter.
16. A když uplyne třicet jiter, den se zkrátí přesně o jednu část a stane se jedenácti částmi a noc sedmi.
17. A slunce vychází z onoho šestého portálu na západě a jde na východ a vychází v pátém portálu po třicet ráno a zapadá opět na západě v pátém západním portálu.
18. V onen den se den zkrátí o dvě části a činí deset částí a noc osm částí.
19. A slunce vychází z onoho pátého portálu a zapadá v pátém portálu na západě a vychází ve čtvrtém portálu po třicet jedna rána kvůli svému znamení a zapadá na západě.
20. V onen den se den vyrovná noci a stane se stejně dlouhým, a noc má devět částí a den také devět částí.
21. A slunce vychází z onoho portálu a zapadá na západě, vrací se na východ a vychází třicet rán třetím portálem a zapadá na západě třetím portálem.
22. A toho dne se noc prodlužuje než den a noc se prodlužuje než noc a den se zkracuje než den až do třicátého rána a noc má přesně deset částí a den osm částí.
23. A slunce vychází z onoho třetího portálu a zapadá ve třetím portálu na západě a vrací se na východ a po třicet jiter vychází ve druhém portálu na východě a podobným způsobem zapadá ve druhém portálu na západě nebe.
24. A v onen den má noc jedenáct částí a den sedm částí.
25. A slunce vychází onoho dne z onoho druhého portálu a zapadá na západě v druhém portálu a vrací se na východ do prvního portálu na třicet jedna ráno a zapadá v prvním portálu na západě nebe.
26. A v ten den se noc prodlužuje a trvá dvojnásobek dne: noc má přesně dvanáct částí a den šest.
27. A slunce tím projde částmi své oběžné dráhy a znovu se otáčí na těchto částech své oběžné dráhy a vstupuje do této brány třicet jiter a zapadá také na západě naproti ní.
28. A té noci se noc zkrátila o devátý díl a noc se stala jedenáctidílnou a den sedmidílnou.
29. A slunce se vrátilo a vstoupilo do druhé brány na východě a vrací se na tyto části své oběžné dráhy po třicet rán, vycházející a zapadající.
30. A v onen den se noc zkrátí a noc bude mít deset částí a den osm.

31. A onoho dne slunce vychází z onoho portálu a zapadá na západě, vrací se na východ a vychází třetím portálem po třicet jedna jitra a zapadá na západě nebe.
32. V onen den se noc zkracuje a činí devět částí, a den také devět částí, a noc se rovná dni a rok má přesně tolik dnů, tři sta šedesát čtyři.
33. A délka dne a noci a krátkost dne a noci vznikají – tyto rozdíly se vytvářejí skrze pohyb slunce.
34. Tak se stává, že jeho dráha se denně prodlužuje a každou noc zkracuje.
35. A toto je zákon a dráha slunce a jeho návrat, kdykoli se šedesátkrát vrátí a vyjde, tj. velké svítidlo, které se nazývá slunce, na věky věků.
36. A to, co takto vychází, je velké světlo a je tak pojmenováno podle svého vzhledu, jak přikázal Pán.
37. Jak vychází, tak i zapadá a neustupuje, neodpočívá, ale běží dnem i nocí a jeho světlo je sedmkrát jasnější než světlo měsíce; ale co se týče velikosti, oba jsou si rovni.

KAPITOLA 73

1. A po tomto zákonu jsem spatřil další zákon, který se zabývá menším světlem, které se jmenuje Měsíc.
2. Její obvod je jako obvod nebes a její vůz, v němž jede, je poháněn větrem a světlo jí je dáno v určité míře.
3. A její východ a západ se mění každý měsíc: a její dny jsou jako dny slunce, a když je její světlo rovnoměrné, rovná se sedmině světla slunce.
4. A tak vychází. A její první fáze na východě nastává třicátého rána: a toho dne se stává viditelnou a představuje pro vás první fázi měsíce třicátého dne spolu se sluncem v bráně, kde slunce vychází.
5. A jedna polovina její se rozprostírá o sedminu a celý její obvod je prázdný, bez světla, s výjimkou jedné sedminy a čtrnácté části jejího světla.
6. A když obdrží jednu sedminu poloviny svého světla, její světlo se rovná jedné sedmině a polovině.
7. A zapadá se sluncem, a když slunce vychází, vychází s ním i měsíc a přijímá polovinu jedné části světla, a v tu noc na začátku jejího rána na počátku lunárního dne zapadá měsíc se sluncem a je tu noc neviditelný se čtrnácti částmi a polovinou jedné z nich.
8. A ona v ten den vyjde přesně se sedminou, a vyjde a ustoupí od východu slunce a ve svých zbývajících dnech se stane jasnou ve zbývajících třinácti částech.

KAPITOLA 74

1. A viděl jsem jinou cestu, zákon pro ni, a jak podle tohoto zákona vykonává svůj měsíční oběh.
2. A všechny tyto věci mi ukázal Uriel, svatý anděl, který je vůdcem všech, a jejich polohy, a já jsem si jejich polohy zapsal, jak mi je ukázal, a zapsal jsem si jejich měsíce, jaké byly, a zjevení jejich světel, dokud se nenaplnilo patnáct dní.
3. V jediné sedmině dovrší veškeré své světlo na východě a v jediné sedmině dovrší veškerou svou tmu na západě.
4. A v určitých měsících mění své prostředí a v určitých měsících se vydává svou vlastní zvláštní cestou.
5. Za dva měsíce zapadne měsíc se sluncem: v oněch dvou prostředních branách třetí a čtvrtý.
6. Sedm dní putuje, obrací se a vrací se branou, kde vychází slunce a dovršuje veškeré své světlo: a od slunce odstupuje a za osm dní vstupuje šestou branou, z níž slunce vychází.
7. A když slunce vyjde čtvrtou branou, vychází sedm dní, dokud nevyjde pátou a nevrátí se za sedm dní do čtvrté brány a nedokončí veškeré své světlo. A za osm dní se vzdálí a vstoupí první branou.
8. A za sedm dní se vrací do čtvrté brány, z níž vychází slunce.
9. Tak jsem viděl jejich polohu – jak v oněch dnech vycházely měsíce a zapadalo slunce.
10. A sečteme-li pět let, slunce má třicet dní navíc a všechny dny, které mu připadají na jeden z těchto pěti let, když jsou plné, činí 364 dní.
11. A přebytek slunce a hvězd činí šest dní: za 5 let se 6 dní v roce rovná 30 dnům: a měsíc zaostává za sluncem a hvězdami na 30 dnů.
12. A slunce a hvězdy přesně měří všechny roky, takže neposouvají ani neoddalují svou polohu o jediný den do věčnosti, ale dokončují roky s dokonalou spravedlností za 364 dní.
13. Ve 3 letech je 1092 dní a v 5 letech 1820 dní, takže v 8 letech je 2912 dní.
14. Jen pro Měsíc činí dny za 3 roky 1062 dní a za 5 let zpoždění je 50 dní: [tj. k součtu (1770) je třeba přičíst (1000 a) 62 dní.]
15. A v 5 letech je 1770 dní, takže pro Měsíc dny v 8 letech činí 2832 dní.
16. [Za 8 let se opozdila o 80 dní], všechny dny, které za 8 let opozdila, jsou 80.
17. A rok je přesně dokončen v souladu s jejich světovými stanicemi a stanicemi slunce, které vychází z bran, jimiž (slunce) vychází a zapadá 30 dní.

KAPITOLA 75

1. A vůdci hlav tisíců, kteří jsou ustanoveni nad celým stvořením a nad všemi hvězdami, mají také co do činění se čtyřmi vloženými dny, jelikož jsou neoddělitelně od svého úřadu podle počítání roku, a tito konají službu ve čtyřech dnech, které se do počítání roku nepočítají.
2. A kvůli nim se lidé v tom mýlí, neboť tato světla skutečně slouží na světových stanovištích, jedno v prvním portálu, jedno ve třetím portálu nebes, jedno ve čtvrtém portálu a jedno v šestém portálu, a přesnost roku se dosahuje prostřednictvím jeho tří set šedesáti čtyř stanovišť.
3. Znamení, časy, roky a dny mi ukázal anděl Uriel, kterého Pán slávy ustanovil navěky nad všemi světly nebeskými, na nebi i na světě, aby vládli na povrchu nebeském a byli vidět na zemi a byli vůdci dne i noci, tj. slunce, měsíce a hvězd a všech služebných tvorů, kteří se otáčejí ve všech vozech nebeských.
4. Podobně mi Uriel ukázal dvanáct dveří, otevřených v obvodu slunečního vozu na nebi, kterými pronikají sluneční paprsky: a z nich se teplo šíří po zemi, když se otevírají v určených časech.
5. A pro větry a ducha rosy, když se otevřou, stojí otevřené na koncích nebes.

6. Pokud jde o dvanáct nebeských bran na koncích země, z nichž vychází slunce, měsíc a hvězdy a všechna nebeská díla na východě i na západě.
7. Nalevo i napravo od nich je mnoho otevřených oken a jedno okno v určeném čase vydává teplo, což odpovídá těm dveřím, z nichž vycházejí hvězdy podle toho, jak jim přikázal, a v nichž zapadají podle svého počtu.
8. A viděl jsem vozy na nebi, běžící ve světě, nad těmi branami, v nichž se točí hvězdy, které nikdy nezapadají.
9. A jedna je větší než všechny ostatní a právě ta protíná celý svět.

KAPITOLA 76

1. A na koncích země jsem viděl dvanáct bran otevřených do všech končin nebes, z nichž vycházejí větry a vanou nad zemí.
2. Tři z nich jsou otevřené na nebeské straně, tři na západě, tři na pravé straně nebe a tři na levé.
3. A první tři jsou ty z východu, tři jsou ze severu a tři za nimi jsou ty nalevo od jihu a tři ze západu.
4. Z těchto čtyř přicházejí větry požehnání a blahobytu a z těch osmi přicházejí větry škodlivé: když jsou seslány, přinášejí zkázu na celou zemi a na vodu na ní a na všechny, kdo na ní bydlí, a na všechno, co je ve vodě i na souši.
5. A první vítr z oněch bran, zvaný východní vítr, vychází první branou, která je na východě, a stoupá k jihu: z ní vychází zkáza, sucho, horko a zkáza.
6. A skrze druhou bránu uprostřed přichází to, co je vhodné, a z ní přichází déšť a plodnost a blahobyt a rosa; a skrze třetí bránu, která leží směrem na sever, přichází zima a sucho.
7. A za nimi vycházejí třemi branami jižní větry: první branou z nich, směřující k východu, vychází horký vítr.
8. A prostředním portálem vedle něj vycházejí vonné vůně, rosa a déšť, blahobyt a zdraví.
9. A třetí branou ležící na západě vychází rosa a déšť, kobylky a zpustošení.
10. A po nich vájí severní větry: ze sedmé brány na východě přichází rosa a déšť, kobylky a zkáza.
11. A z prostřední brány přichází přímým směrem zdraví, déšť, rosa a prosperita; a třetí bránou na západě přichází mraky, jinovatka, sníh, déšť, rosa a kobylky.
12. A po těchto [čtyř] jsou západní větry: skrz první bránu sousedící se severem vychází rosa a jinovatka, chlad, sníh a mráz.
13. A z prostřední brány vychází rosa a déšť, blahobyt a požehnání; a skrze poslední bránu, která sousedí s jihem, vychází sucho a zkáza, požár a zkáza.
14. A dvanáct bran čtyř světových stran nebes je tím dokončeno a všechny jejich zákony, všechny jejich rány a všechna jejich dobrodiní jsem ti ukázal, synu Metuzaléme.

KAPITOLA 77

1. A první strana se nazývá východ, protože je první: a druhá jih, protože tam Nejvyšší sestoupí, ano, tam v docela zvláštním smyslu sestoupí Ten, jenž je požehnán navěky.
2. A západní čtvrtina se nazývá zmenšená, protože tam všechna nebeská světla ubývají a zapadají.
3. A čtvrtá čtvrtina, zvaná sever, je rozdělena na tři části: první z nich je určena k obydlí lidí: a druhá obsahuje moře vod, propasti, lesy, řeky, tmu a mraky; a třetí část obsahuje zahradu spravedlnosti.
4. Viděl jsem sedm vysokých hor, vyšších než všechny hory, které jsou na zemi. Z nich vychází jinovatka a dny, období i roky plynou.
5. Viděl jsem na zemi sedm řek větších než všechny řeky: jedna z nich teče od západu a vlévá své vody do Velkého moře.
6. A tyto dvě řeky přicházejí od severu k moři a vlévají své vody do Erythrajského moře na východě.
7. A zbývající čtyři vycházejí na severní straně do svého vlastního moře, dva z nich do Erythrajského moře a dva do Velkého moře a tam se vylévají a někteří říkají: do pouště.
8. Sedm velkých ostrovů jsem viděl v moři i na pevnině: dva na pevnině a pět ve Velkém moři.

KAPITOLA 78

1. A jména slunce jsou tato: první Orjârês a druhé Tômâs.
2. A měsíc má čtyři jména: první jméno je Asônjâ, druhé Eblâ, třetí Benâsê a čtvrté Erâe.
3. Toto jsou dvě velká světla: jejich obvod je jako obvod nebes a velikost obvodu obou je stejná.
4. Na obvodu Slunce je sedm částí světla, které jsou k němu přidány více než k Měsíci a v určitých mírách jsou přenášeny, dokud se sedmá část Slunce nevyčerpá.
5. A oni zapadají a vstupují branami západu, a otáčejí se na severu, a vycházejí ven branami východními na povrch nebes.
6. A když vychází měsíc, objeví se na nebi jeho čtrnáctina: světlo v něm se stává plným: čtrnáctého dne dovršuje své světlo.
7. A patnáct dílů světla je jí předáváno až do patnáctého dne, kdy je její světlo naplněno podle znamení roku, a stane se patnácti díly a měsíc roste přidáním čtrnácti dílů.
8. A při svém ubývání se měsíc prvního dne snižuje na čtrnáct částí svého světla, druhého na třináct částí světla, třetího na dvanáct, čtvrtého na jedenáct, pátého na deset, šestého na devět, sedmého na osm, osmého na sedm, devátého na šest, desátého na pět, jedenáctého na čtyři, dvanáctého na tři, třináctého na dva, čtrnáctého na půl sedminy a veškeré jeho zbývající světlo patnáctého dne zcela mizí.
9. A v některých měsících má měsíc dvacet devět dní a jednou dvacet osm.
10. A Uriel mi ukázal další zákon: kdy je světlo přenášeno na Měsíc a na které straně je na něj přenášeno sluncem.
11. Po celou dobu, kdy Měsíc roste ve svém světle, jej přenáší na sebe, když je čtrnáct dní naproti Slunci, jeho světlo na nebi dosahuje svého vrcholu, a když je zcela osvětlen, jeho světlo na nebi dosahuje svého vrcholu.
12. A prvního dne se nazývá novoluní, neboť v ten den nad ní vychází světlo.
13. Přesně v den, kdy slunce zapadá na západě, se stává úplňkem a v noci vychází na východě. Měsíc svítí celou noc, dokud slunce nevyjde proti němu a Měsíc se neobjeví naproti němu.

14. Na straně, odkud vychází světlo měsíce, tam opět ubývá, až všechno světlo zmizí a všechny dny měsíce skončí a jeho obvod je prázdný, bez světla.
15. A tři měsíce tvoří z třiceti dnů a ve svém čase tvoří tři měsíce po dvaceti devíti dnech, v nichž dokončuje svůj úbytek v prvním časovém období a v první bráně po dobu sto sedmdesáti sedmi dnů.
16. A v čase svého odchodu se objevuje na tři měsíce po třiceti dnech a na tři měsíce po dvaceti devíti dnech.
17. V noci se po dvacet dní jeví jako muž a ve dne se jeví jako nebe a není v ní nic jiného než její světlo.

KAPITOLA 79

1. A nyní, synu můj, ukázal jsem ti všechno a zákon všech hvězd na nebi je dokonán.
2. A ukázal mi všechny tyto zákony pro každý den, pro každé období plodnosti, pro každý rok a pro jeho vystoupení a pro řád předepsaný pro každý měsíc a každý týden:
3. A ubývání měsíce, které se odehrává v šesté bráně: neboť v této šesté bráně je jeho světlo naplněno a poté je začátek ubývání:
4. A ubývající období, které nastává v první bráně v jejím období, dokud se nenaplní sto sedmdesát sedm dní: počítáno podle týdnů, dvacet pět týdnů a dva dny.
5. Během jednoho období, a to až po projití tohoto místa, které vidíš, zaostává za sluncem a řádem hvězd přesně o pět dní.
6. Takový je obraz a náčrt každého svítidla, který mi ukázal archanděl Uriel, jejich vůdce.

KAPITOLA 80

1. V oněch dnech mi anděl Uriel odpověděl: „Hle, ukázal jsem ti všechno, Enochu, a zjevil jsem ti všechno, abys viděl toto slunce a tento měsíc a vůdce hvězd na nebi a všechny ty, kdo je otáčí, jejich úkoly, časy a odchody.“
2. Za dnů hříšníků se léta zkrátí a jejich semeno se opozdí na jejich zemích a polích a všechny věci na zemi se změní a neobjeví se ve svůj čas. Déšť se zadrží a nebesa ho zadrží.
3. V oněch časech plody země dozrají a nebudou růst ve svém čase a plody stromů se zadrží ve svém čase.
4. A měsíc změní svůj řád a neukáže se ve svůj čas.
5. A v oněch dnech bude spatřeno slunce a bude cestovat večer na konci velkého vozu na západě a bude zářit jasněji, než jak odpovídá řádu světla.
6. A mnoho vůdců hvězd přestoupí předepsaný řád. A tito změní své oběžné dráhy a úkoly a neobjeví se v ročních obdobích, která jim byla předepsána.
7. Celý řád hvězd bude před hříšníky skryt a myšlenky těch, kteří jsou na zemi, se v nich ztratí. Odkloní se od všech svých cest. Budou se mýlit a budou je považovat za bohy.
8. A zlé se na ně rozmnoží a trest na ně přijde, aby všechny zničil.“

KAPITOLA 81

1. A řekl mi: „Pozoruj, Enochu, tyto nebeské desky a čti, co je na nich napsáno, a poznamenej si každou jednotlivou skutečnost.“
2. A pozoroval jsem nebeské desky a četl jsem vše, co na nich bylo napsáno, a všemu jsem porozuměl a četl jsem knihu všech skutků lidstva a všech dětí těla, které budou na zemi až do nejstarších pokolení.
3. A ihned jsem dobrořečil velkému Pánu, Králi slávy na věky, neboť učinil všechna díla světa. A velebil jsem Pána pro jeho trpělivost a dobrořečil jsem mu pro syny lidské.
4. A potom jsem řekl: ‚Blahoslavený je muž, který umírá ve spravedlnosti a dobrotě, o němž není napsána kniha nepravosti a nad nímž nebude nalezen den soudu.‘
5. A těch sedm svatých mě přivedlo a položilo na zem přede dveřmi mého domu a řeklo mi: ‚Vyprávěj všechno svému synu Metuzalémovi a ukaž všem svým dětem, že žádné tělo není spravedlivé v očích Hospodina, neboť On je jejich Stvořitel.‘
6. Jeden rok tě necháme s tvým synem, dokud nedáš své poslední příkazy, abys mohl učit své děti a zaznamenávat to pro ně a svědčit všem svým dětem; a v druhém roce tě vezmou ze svého středu.
7. Kéž je tvé srdce silné, neboť dobří budou dobrým zvěstovat spravedlnost, spravedliví se spravedlivými se budou radovat a budou si navzájem blahopřát.
8. Hříšníci však zemřou s hříšníky a odpadlík zahyne s odpadlíkem.
9. Ti, kdož konají spravedlnost, zemřou kvůli skutkům lidí a budou zatraceni kvůli skutkům bezbožných.“
10. V oněch dnech přestali se mnou mluvit a já jsem přišel ke svému lidu a dobrořečil Pánu světa.

KAPITOLA 82

1. A nyní, synu můj Metuzaléme, vyprávím ti všechny tyto věci a zapisuji je pro tebe. Všechno jsem ti zjevil a dal jsem ti o tom všem knihy. Proto, synu můj Metuzaléme, ochraňuj knihy z rukou svého otce a dej je dalším generacím světa.
2. Dal jsem moudrost tobě a tvým dětem a tvým dětem, které s tebou budou, aby ji mohli předávat svým dětem po generace, tuto moudrost, která překračuje jejich myšlení.
3. A ti, kdo tomu rozumí, nebudou spát, ale budou naslouchat ušima, aby se této moudrosti naučili, a těm, kdo ji jedí, se bude líbit lépe než dobré jídlo.
4. Blahoslavení všichni spravedliví, blahoslavení všichni, kdož kráčejí cestou spravedlnosti a nehřeší jako hříšníci, v počítání všech svých dnů, v nichž slunce prochází nebem, vstupuje a vychází z bran po třicet dní s hlavami tisíců hvězd, spolu se čtyřmi, které jsou vloženy a oddělují čtyři části roku, které je vedou a vstupují s nimi čtyři dny.
5. Kvůli nim se lidé budou mýlit a nezapočítávat je do celého ročního počítání: ano, lidé se budou mýlit a nebudou je přesně rozpoznat.
6. Neboť patří k počítání roku a jsou v něm skutečně zaznamenány navždy, jeden v první bráně a jeden ve třetí, jeden ve čtvrté a jeden v šesté, a rok je dokončen za tři sta šedesát čtyři dní.
7. A zpráva o tom je přesná a zaznamenané výpočty přesné; neboť světla, měsíce a svátky, roky a dny mi ukázal a zjevil Uriel, jemuž Pán celého stvoření světa podrobil zástupy nebes.

8. A má moc nad nocí i dnem na nebi, aby světlo dávalo světlo lidem – slunci, měsíci a hvězdám a všem nebeským silám, které se otáčejí ve svých kruhových vozech.
9. A toto jsou řády hvězd, které zapadají na svá místa, a v jejich obdobích, svátcích a měsících.
10. A toto jsou jména těch, kteří je vedou, kteří dohlížejí na to, aby vstupovali ve svých časech, ve svých řádech, ve svých obdobích, ve svých měsících, ve svých obdobích vlády a ve svých pozicích.
11. Jejich čtyři vůdci, kteří rozdělují čtyři části roku, vstupují jako první; a po nich dvanáct vůdců řádů, kteří rozdělují měsíce; a pro tři sta šedesát dní jsou tu hlavy tisíců, které rozdělují dny; a pro čtyři vložené dny jsou tu vůdci, kteří oddělují čtyři části roku.
12. A tyto hlavy nad tisíci jsou vloženy mezi vůdce a vůdce, každý za svým místem, ale jejich vůdci tvoří rozdělení. A toto jsou jména vůdců, kteří rozdělují čtyři části roku, které jsou ustanoveny: Mîlkî'êl, Hel'emmêlêk a Mêl'êjal a Nârêl.
13. A jména těch, kdo je vedou: Adnâr'êl, Îjâsûsa'êl a 'Elômê'êl – tito tři následují vůdce řádů,
14. a je tu jeden, který následuje po třech vůdcích řádů, které následují po těch vůdcích stanic, jež oddělují čtyři části roku.
15. Na začátku roku povstává jako první a vládne Melkejâl, který se jmenuje Tam'âinî a slunce, a všechny dny jeho panování, dokud vládne, trvají devadesát jedna dní.
16. A toto jsou znamení dnů, která lze vidět na zemi ve dnech jeho vlády: pot, horko a bezvětří; a všechny stromy nesou ovoce a na všech stromech se objevuje listí a úroda pšenice, a růžové květy, a všechny květiny, které raší na poli, ale stromy zimního období usychají.
17. A toto jsou jména vůdců, kteří jsou pod nimi: Berka'êl, Zêlebs'êl a další, který je přidán jako hlava tisíce, zvaný Hîlûjâsêph. A dny vlády tohoto vůdce jsou u konce.
18. Dalším vůdcem po něm je Hêl'emmêlêk, kterému se říká zářící slunce, a všechny dny jeho světla trvají devadesát jedna dní.
19. A toto jsou znamení jeho dnů na zemi: žhavé horko a sucho, stromy dozrávají své plody a všechny své plody vydávají zralé a připravené, ovce se páří a březí a všechny plody země se sklízejí, i všechno, co je na polích, i vinný lis: to se děje za dnů jeho kralování.
20. Toto jsou jména, řády a vůdci oněch hlav tisíců: Gidál, Kél a Hél, a jméno hlavy tisíce, které k nim bylo přidáno, Asfáél. Dny jeho vlády skončily.

KAPITOLA 83

1. A nyní, synu můj Metuzaléme, ukážu ti všechna svá vidění, která jsem měl, a vyprávím ti je.
2. Dvě vidění jsem viděl, než jsem si vzal manželku, a jedno se od druhého docela lišilo: první, když jsem se učil psát, a druhé, než jsem si vzal tvou matku, když jsem viděl hrozné vidění. A ohledně nich jsem se modlil k Hospodinu.
3. Ležel jsem v domě svého dědečka Mahalalela, když jsem ve vidění spatřil, jak se nebe zhroutilo, bylo strženo a spadlo na zem.
4. A když to dopadlo na zem, viděl jsem, jak země byla pohlcena velkou propastí a hory visely na horách a kopce se snášely na kopce a vysoké stromy byly vytrhány ze svých kmenů a svrženy dolů a potopeny v propasti.
5. A tehdy mi do úst vstoupilo slovo a já jsem zvolal: „Země je zničena.“
6. A můj dědeček Mahalalel mě probudil, když jsem ležel vedle něj, a řekl mi: „Proč tak pláčeš, synu můj, a proč tak naříkáš?“
7. A vyprávěl jsem mu celé vidění, které jsem měl, a on mi řekl: „Viděl jsi něco hrozného, synu můj, a tvé snové vidění je závažné, pokud jde o tajemství veškerého hříchu země: musí klesnout do propasti a být zničeno velkou zkázou.“
8. A nyní, synu můj, povstaň a požádej Pána slávy, protože jsi věřící, aby na zemi zůstal zbytek a aby nezničil celou zemi.
9. Synu můj, toto všechno přijde z nebe na zemi a na zemi nastane velká zkáza.
10. Potom jsem vstal, modlil se, úpěnlivě prosil a prosil, a sepsal jsem svou modlitbu pro pokolení světa, a všechno ti ukážu, synu můj Metuzaléme.
11. A když jsem sestoupil dolů a spatřil nebe, slunce vycházející na východě a měsíc zapadající na západě a několik hvězd a celou zemi a všechno tak, jak to znal na počátku, tehdy jsem dobrořečil Pánu soudu a vyvyšoval ho, protože způsobil, aby slunce vyšlo z oken východu, a ono vystoupilo a vyšlo na nebeskou tvář, a vydalo se a pokračovalo v cestě, která mu byla ukázána.

KAPITOLA 84

1. A já jsem ve spravedlnosti pozvedl ruce své a dobrořečil Svatému a Velikému a mluvil jsem dechem svých úst a jazykem masa a těla, který Bůh učinil pro děti lidského těla, aby jím mluvily, a dal jim dech a jazyk a ústa, aby jimi mluvily:
2. „Požehnán buď, Hospodine, Králi, veliký a mocný ve své velikosti, Páne celého stvoření nebes, Krále králů a Bůh celého světa. Tvá moc, království a velikost trvají na věky věků a tvá vláda po všechna pokolení. Celá nebesa jsou tvým trůnem na věky věků a celá země tvou podnoží na věky věků.“
3. Neboť ty jsi stvořil a ty vládneš všem věcem a nic pro tebe není nemožné. Moudrost neodchází od místa tvého trůnu a neodvrací se od tvé přítomnosti. Ty víš, vidíš a slyšíš všechno a nic před tebou není skryto, neboť ty vidíš všechno.
4. A nyní jsou andělé Tvých nebes vinni přestupkem a na těle lidí spočívá Tvůj hněv až do velkého dne soudu.
5. A nyní, Bože, Pane, velký Králi, úpěnlivě Tě prosím a prosím, abys splnil mou modlitbu, zanechal mi na zemi potomstvo a nezničil všechno lidské tělo a neučinil zemi bez obyvatele, aby nastala věčná zkáza.
6. A nyní, Pane můj, vyhlaď ze země tělo, které vzbudilo tvůj hněv, ale tělo spravedlnosti a přímosti upevni jako rostlinu věčného semene a neskryj svou tvář před modlitbou svého služebníka, Hospodine.“

KAPITOLA 85

1. A potom jsem měl další sen a celý ho ti, synu můj, povím.

2. Henoch pak zvýšil hlas a promluvil ke svému synu Metuzalémovi: „K tobě, synu můj, budu mluvit. Slyš má slova, nakloň ucho ke snu svého otce.“
3. Než jsem si vzal tvou matku Ednu, viděl jsem ve vidění na svém lůžku, a hle, býk vyšel ze země, a ten býk byl bílý; a po něm vyšla jalovice a spolu s ní vyšli dva býci, jeden černý a druhý rudý.
4. A ten černý býk bodl toho rudého a pronásledoval ho po celé zemi, a proto jsem už toho rudého býka neviděl.
5. Ale ten černý býk vyrostl a ta jalovice šla s ním a já jsem viděl, že z něj vzešlo mnoho volů, kteří se mu podobali a následovali ho.
6. A ta kráva, ta první, odešla od přítomnosti toho prvního býka, aby hledala toho ryzáka, ale nenašla ho, a naříkala nad ním velkým nářkem a hledala ho.
7. A díval jsem se, až k ní přišel první býk a utišil ji, a od té doby už neplakala.
8. A potom porodila dalšího bílého býka a po něm porodila mnoho býků a černých krav.
9. A ve spánku jsem viděl, jak ten bílý býk rovněž vyrostl a stal se velkým bílým býkem, a z Něho vzešlo mnoho bílých býků, kteří se mu podobali. A začali plodit mnoho bílých býků, kteří se jim podobali, jeden po druhém, dokonce mnoho.

KAPITOLA 86

1. A znovu jsem svýma očima, když jsem spal, viděl nebe nahoře a hle, hvězda spadla z nebe, vyšla a jedla a pásla se mezi těmi voly.
2. A potom jsem spatřil velké a černé voly a hle, všichni změnili své stáje a pastviny a svůj dobytek a začali žít jeden po druhém.
3. A znovu jsem viděl ve vidění a pohlédl k nebi a hle, viděl jsem mnoho hvězd sestupovat a vrhat se z nebe k té první hvězdě a staly se býky mezi tím dobytkem a pásly se s ním mezi nimi.
4. A podíval jsem se na ně a viděl, a hle, všechny vypustily své pohlavní údy jako koně a začaly přikrývat krávy volů, a všechny otěhotněly a porodily slony, velbloudy a osly.
5. A všichni volové se jich báli a děsili se jich a začali je kousat zuby, požírat a trpět rohy.
6. A začali dále požírat ty voly; a hle, všechny děti země se před nimi začaly třást a chvět a utíkat před nimi.

KAPITOLA 87

1. A znovu jsem viděl, jak se začali navzájem trkat a požírat, a země začala hlasitě křičet.
2. A znovu jsem pozvedl oči k nebi a ve vidění jsem spatřil, a hle, z nebe vyšly bytosti podobné bílým mužům. Z toho místa vyšly čtyři a s nimi tři.
3. A ti tři, kteří vyšli poslední, mě uchopili za ruku a vynesli mě vzhůru, pryč z pokolení země, a vyzdvihli mě na vysoké místo, a ukázali mi věž vysoko nad zemí, a všechny kopce byly nižší.
4. A jeden mi řekl: „Zůstaň zde, dokud neuvidíš všechno, co se stane těm slonům, velbloudům a oslům, hvězdám a volům a všem.“

KAPITOLA 88

1. A viděl jsem jednoho z těch čtyř, kteří vyšli první, a on chytil tu první hvězdu, která spadla z nebe, svázal ji na rukou i nohou a uvrhl ji do propasti. Ta propast byla úzká a hluboká, hrozná a temná.
2. A jeden z nich tasil meč a dal ho těm slonům, velbloudům a oslům: tehdy se začali navzájem bít a celá země se kvůli nim třásla.
3. A když jsem se díval ve vidění, hle, jeden z těch čtyř, kteří vyšli, je kamenoval z nebe, a shromáždil a vzal všechny velké hvězdy, jejichž pohlavní orgány byly jako pohlavní orgány koní, a svázal je všechny na rukou i na nohou a uvrhl je do propasti země.

KAPITOLA 89

1. A jeden z těch čtyř šel k tomu bílému býkovi a poučil ho o tajemství, aniž by se bál: narodil se jako býk a stal se člověkem, postavil si velkou nádobu a bydlel na ní; a v té nádobě s ním bydleli tři býci a byli pokryti.
2. A znovu jsem pozvedl oči k nebi a spatřil jsem vysokou střechu se sedmi vodními proudy, a ty proudy tekly s velkým množstvím vody do ohrady.
3. A znovu jsem viděl, a hle, na povrchu té velké ohrady se otevřely fontány a voda začala vzdouvat a stoupat na hladinu, a viděl jsem tu ohradu, až celý její povrch byl pokryt vodou.
4. A voda, tma a mlha na něm sílily; a když jsem se podíval na výšku té vody, ta voda vystoupala nad výšku onoho ohradního prostoru a proudila přes ohradní prostor a stála na zemi.
5. A všechen dobytek z té ohrady byl shromážděn, dokud jsem neviděl, jak se potopil, byl pohlcen a zahynul v té vodě.
6. Ale ta loď plavala na vodě, zatímco všichni voli, sloni, velbloudi a osli klesli ke dnu se všemi zvířaty, takže jsem je již nemohl vidět, a nemohli uniknout, ale zahynuli a potopili se do hlubin.
7. A znovu jsem viděl ve vidění, dokud se ty vodní proudy neodstranily z té vysoké střechy a propasti země se nesrovnaly a neotevřely se další propasti.
8. Pak do nich začala stékat voda, až se země stala viditelnou; ale ta nádoba se usadila na zemi a tma se rozplynula a objevilo se světlo.
9. Ale ten bílý býk, který se stal člověkem, vyšel z té nádoby a s ním tři býci, a jeden z těch tří byl bílý jako ten býk, jeden z nich byl rudý jako krev a jeden černý: a ten bílý býk od nich odešel.

10–27. Od Noemovy smrti do exodu.

10. A začali plodit polní zvěř a ptáky, takže vznikly různé rody: lvi, tygři, vlci, psi, hyeny, divočáci, lišky, veverky, prasata, sokoli, supi, draci, orli a havrani; a mezi nimi se narodil bílý býk.
11. A začali se navzájem kousat; ale ten bílý býk, který se mezi nimi narodil, zplodil divokého osla a s ním bílého býka, a divocí osli se rozmnožili.

12. Ale ten býk, který se z něj narodil, zplodil černého divočáka a bílou ovci; a první zplodil mnoho divočáků, ale ona ovce zplodila dvanáct ovcí.
13. A když těch dvanáct ovcí vyrostlo, dali jednu z nich oslům a ty oslice zase daly onu ovci vlkům a ta ovce vyrostla mezi vlky.
14. A Hospodin přivedl jedenáct ovcí, aby s nimi bydlely a pásly se s nimi mezi vlky. Rozmnožily se a staly se z nich mnohá stáda ovcí.
15. Vlci se jich začali bát a utlačovali je, dokud jim nezničili mláďata a neházeli jejich mláďata do řeky plné vody. Ale ovce ty začaly hlasitě křičet kvůli svým mláďatům a stěžovat si svému Pánu.
16. A ovce, která byla zachráněna před vlky, utekla a unikla divokým oslům; a viděl jsem ovce, jak naříkaly a volaly a vší silou prosily svého Pána, dokud Pán ovcí na hlas ovcí sestoupil z vznešeného příbytku, nepřišel k nim a pásl je.
17. A zavolal tu ovci, která unikla vlkům, a mluvil s ní o vlcích, aby je napomenula, aby se ovcí nedotýkaly.
18. A ovce šly k vlkům podle slova Páně, a jiná ovce se s ní setkala a šla s ní, a obě šly a vešly společně do shromáždění těch vlků, a mluvily s nimi a napomínaly je, aby se od nynějška ovcí nedotýkali.
19. A tehdy jsem spatřil vlky a jak nesmírně utlačovali ovce vší svou silou; a ovce hlasitě křičely.
20. A Pán přišel k ovcím a ony začaly bít ty vlky: a vlci začali naříkat; ale ovce se utišily a ihned přestaly křičet.
21. A viděl jsem ovce, dokud neodešly zprostřed vlků; ale oči vlků byly oslepeny a ti vlci odešli a pronásledovali ovce vší silou.
22. A Pán ovcí šel s nimi jako jejich vůdce a všechny jeho ovce ho následovaly. Jeho tvář byla oslnivá, slavná a hrozná na pohled.
23. Vlci však začali ty ovce pronásledovat, až dosáhli moře vody.
24. A to moře se rozdělilo a voda stála před nimi na jedné i na druhé straně a jejich Pán je vedl a postavil se mezi ně a vlky.
25. A protože ti vlci ještě neviděli ovce, pokračovali doprostřed onoho moře a vlci následovali ovce a ti vlci běželi za nimi do onoho moře.
26. A když spatřili Pána ovcí, obrátili se na útěk před Jeho tváří, ale to moře se shromáždilo a stalo se takovým, jaké bylo stvořeno, a voda se zvětšila a stoupala, až pokryla ty vlky.
27. A díval jsem se, až všichni vlci, kteří pronásledovali ty ovce, zahynuli a utopili se.

28–40. Izrael na poušti, darování zákona, vstup do Palestiny.

28. Ale ovce unikly z té vody a odešly na poušť, kde nebyla voda ani tráva; a začaly otevírat oči a vidět; a viděl jsem Pána ovcí, jak je páse a dává jim vodu a trávu, a ty ovce jdou a vedou je.
29. A ta ovce vystoupila na vrchol té vznešené skály a Pán ovcí jim ji poslal.
30. A potom jsem spatřil Pána ovcí, který stál před nimi, a jeho zjev byl veliký, hrozný a majestátní, a všechny ty ovce ho viděly a bály se ho.
31. A všichni se před Ním báli a třásli se a volali k ovci, která byla s nimi a byla mezi nimi: „Nejsme schopni obstát před naším Pánem ani Ho spatřit.“
32. A ta ovce, která je vedla, opět vystoupila na vrchol té skály, ale ovce se začaly oslepovat a bloudit z cesty, kterou jim ukázal, ale ta ovce o tom nevěděla.
33. A Pán ovcí se na ně nesmírně rozhněval a ovce to zjistila, sestoupila z vrcholu skály a přišla k ovcím a nalezla většinu z nich slepou a odpadlou.
34. A když ho spatřili, báli se a třásli se před jeho přítomností a toužili se vrátit do svých ovčinců.
35. A ta ovce s sebou vzala jiné ovce a přišla k těm ovcím, které odpadly, a začala je zabíjet; a ovce se její přítomnosti bála, a tak ta ovce přivedla zpět ty ovce, které odpadly, a ty se vrátily do svých ovčinců.
36. A v tomto vidění jsem viděl, až se z té ovce stal člověk a postavil dům Pánu ovcí a umístil všechny ovce do onoho domu.
37. A viděl jsem, až tato ovce, která se setkala s tou, jež je vedla, usnula. A viděl jsem, až všechny velké ovce zahynuly a na jejich místě povstaly malé, a přišly na pastvinu a přiblížily se k potoku vody.
38. Tehdy se ta ovce, jejich vůdkyně, která se stala člověkem, od nich vzdálila a usnula. Všechny ovce ji hledaly a hlasitě nad ní plakaly.
39. A viděl jsem, až přestaly křičet pro tu ovci a přešly ten vodní potok, a tam povstaly ty dvě ovce jako vůdkyně na místě těch, které je vedly, a usnuly.
40. A viděl jsem, až ovce přišly na krásné místo a do příjemné a slavné země, a viděl jsem, až se ty ovce nasytily; a ten dům stál uprostřed nich v příjemné zemi.

41–50. Od doby soudců do stavby chrámu.

41. A někdy se jim otevřely oči a někdy osleply, dokud nepovstala jiná ovce, nevedla je a všechny je nepřivedla zpět a oči se jim otevřely.
42. A psi, lišky a divočáci začali ty ovce požírat, dokud Pán ovcí nevzbudil z jejich středu jinou ovci, berana, která je vedla.
43. A ten beran začal z obou stran bičovat ty psy, lišky a divoká prasata, dokud je všechny nezničil.
44. A ta ovce, jejíž oči se otevřely, viděla toho berana, který byl mezi ovcemi, až se vzdala své slávy a začala ty ovce uštědřovat, šlapat po nich a chovat se neslušně.
45. A Pán ovcí poslal beránka k jinému beránkovi a povýšil ho na berana a vůdce ovcí místo onoho berana, který opustil svou slávu.
46. A šlo k němu a promluvilo k němu o samotě a povýšilo ho na berana a učinilo ho knížetem a vůdcem ovcí; ale během všech těchto věcí ti psi ovce utlačovali.
47. První beran pronásledoval druhého berana a druhý beran vstal a utekl před ním. Díval jsem se, až psi prvního berana srazili.
48. A ten druhý beran vstal a vedl ovečky.
49. A ty ovce rostly a množily se; ale všichni psi, lišky a divočáci se jich báli a utíkali před nimi, a ten beran dupal a zabíjel divoká zvířata, a ta divoká zvířata už neměla mezi ovcemi žádnou moc a o nic je neokrádala. A ten beran zplodil mnoho ovcí a usnul; a malá ovce se místo ní stala beranem a stala se princem a vůdcem těch ovcí.

50. A ten dům se stal velikým a prostorným a byl postaven pro ty ovce. Na domě byla postavena vysoká a mohutná věž pro Pána ovcí. Dům byl nízký, ale věž byla vyvýšená a vznešená. Na té věži stál Pán ovcí a oni před Ním obětovali plný stůl.

51–67. Dvě království Izraele a Judy až po zničení Jeruzaléma.

51. A znovu jsem viděl ty ovce, že opět zbloudily a odešly mnoha cestami a opustily svůj dům. A Pán ovcí povolal některé z ovcí a poslal je k ovcím, ale ovce je začaly zabíjet.
52. A jedna z nich byla zachráněna a nebyla zabita, a utekla a hlasitě křičela nad ovcemi; a oni se ji snažili zabít, ale Pán ovcí ji zachránil před ovcemi a přivedl ji ke mně a nechal ji tam přebývat.
53. A mnoho jiných ovcí poslal k těm ovcím, aby jim vydaly svědectví a naříkaly nad nimi.
54. A potom jsem viděl, že když opustili dům Hospodinův a Jeho věž, úplně odpadli a jejich oči byly oslepeny; a viděl jsem Pána ovcí, jak mezi nimi v jejich stádech způsobil mnoho masakrů, dokud si tyto ovce nepřivolaly toto masakrování a nezradily Jeho místo.
55. A vydal je do rukou lvů a tygrů, vlků a hyen, do rukou lišek a všech divokých zvířat, a ta divoká zvířata začala ony ovce trhat na kusy.
56. A viděl jsem, že opustil jejich dům i jejich věž a vydal je všechny do rukou lvů, aby je roztrhali a sežrali, do rukou všech divokých zvířat.
57. A začal jsem hlasitě volat ze všech sil a vzývat Pána ovcí a vyprávět Mu o ovcích, že je pohltila všechna divoká zvířata.
58. On však zůstal nehybný, ačkoli to viděl, a radoval se, že byli pohlceni, spolknuti a oloupeni a nechal je sežrat v rukou všech zvířat.
59. A zavolal sedmdesát pastýřů a předal jim ty ovce, aby je pásli, a řekl pastýřům a jejich společníkům: „Každý z vás nechť odteď pase ovce a plňte všechno, co vám přikážu.“
60. A já vám je vydám řádně sečtené a oznámím vám, které z nich mají být vyhubeny – a ty vyhubte.“ A vydal jim ty ovce.
61. Zavolal si jiného a řekl mu: „Všímej si a dej pozor na všechno, co pastýři s těmi ovcemi udělají, neboť jich zabijí více, než jsem jim přikázal.“
62. A každý exces a zkázu, která bude způsobena pastýři, zaznamenejte, kolik jich zničí podle mého rozkazu a kolik podle své vlastní zoufalosti: zaznamenejte proti každému jednotlivému pastýři veškerou zkázu, kterou způsobí.
63. A přečtěte mi podle počtu, kolik jich zabijí a kolik jich vydají k zatracení, abych to měl proti nim jako svědectví a znal každý čin pastýřů, abych pochopil a viděl, co činí, zda se řídí mým rozkazem, který jsem jim přikázal, či nikoli.
64. Ale oni to nebudou vědět a ty jim to nebudeš oznamovat ani je napomínat, ale jen zaznamenáš proti každému jednotlivci všechnu zkázu, kterou pastýři spáchají každý ve svém čase, a předložíš mi to všechno.“
65. A viděl jsem, až se ti pastýři pásli v pravý čas a začali zabíjet a ničit více, než jim bylo přikázáno, a vydali ty ovce do rukou lvů.
66. A lvi a tygři sežrali a pohltili většinu těch ovcí a divočáci se s nimi rozežrali; a zapálili tu věž a zbořili ten dům.
67. A nesmírně jsem se zarmoutil nad tou věží, protože onen dům s ovcemi byl zbořen a potom jsem nemohl vidět, zda ty ovce do onoho domu vstoupily.

68–71. První období andělských vládců – od zničení Jeruzaléma do návratu ze zajetí.

68. A pastýři a jejich společníci vydali ty ovce všem divokým zvířatům, aby je sežrala, a každý z nich dostal ve svém čase určitý počet: bylo ostatními zapsáno do knihy, kolik jich každý z nich pobil.
69. A každý z nich zabil a zničil mnohem více, než bylo předepsáno; a já jsem začal plakat a naříkat nad těmi ovcemi.
70. A tak jsem ve vidění viděl toho, kdo to psal, jak den za dnem zapisoval každého, koho ti pastýři zahubili, a jak celou knihu vynášel, pokládal a ukazoval Pánu ovcí – dokonce i všechno, co učinili, a vše, co každý z nich zničil, a vše, co vydal napospas zkáze.
71. A kniha byla čtena před Pánem ovcí. Vzal mu knihu z ruky, přečetl ji, zapečetil ji a položil ji.

72–77. Druhé období – od doby Kýra do doby Alexandra Velikého.

72. A ihned jsem viděl, jak pastýři pásli dvanáct hodin, a hle, tři z těch ovcí se obrátily a přišly, vstoupily a začaly stavět všechno, co se z toho domu zřítilo; ale divočáci se jim snažili v tom zabránit, ale nemohli.
73. A začali znovu stavět jako předtím a postavili onu věž, která byla nazvána vysokou věží; a začali znovu klást stůl před věž, ale všechen chléb na něm byl znečištěný a nečistý.
74. A co se týče toho všeho, oči oněch ovcí byly oslepeny, takže neviděly, a také oči jejich pastýřů; a vydali je ve velkém množství svým pastýřům k zatracení, a ti ovce pošlapali nohama a pohltili je.
75. A Pán ovcí zůstal nehybný, dokud se všechny ovce nerozptýlily po poli a nesmísily se s nimi, a oni je nezachránili z rukou zvířat.
76. A ten, kdo napsal knihu, ji vzal, ukázal ji a četl ji před Pánem ovcí a prosil ho za ně a úpěnlivě ho prosil, když mu ukazoval všechny skutky pastýřů a svědčil před ním proti všem pastýřům.
77. Vzal tedy tu knihu, položil ji vedle sebe a odešel.

KAPITOLA 90

1-5. Třetí období – od Alexandra Velikého do řecko-syrské nadvlády.

1. A viděl jsem, jak se takto třicet pět pastýřů ujalo pást ovce a každý jednotlivě dokončil svá období stejně jako první; a jiní je přijali do svých rukou, aby je pásli po jejich období, každý pastýř ve svém vlastním období.
2. A potom jsem ve svém vidění spatřil všechny nebeské ptáky přilétat, orly, supy, draky, havrany; ale orli vedli

všechny ptáky; a ti začali požírat ty ovce, vydlabávat jim oči a požírat jejich maso.
3. Ovce křičely, protože ptáci požírali jejich maso. Já jsem se ve spánku díval a naříkal nad pastýřem, který pásl ovce.
4. A viděl jsem, jak ty ovce nesežrali psi, orli a luňáci a nezůstalo na nich ani maso, ani kůže, ani šlachy, až z nich zůstaly jen kosti. I jejich kosti spadly na zem a ovcí ubylo.
5. A viděl jsem, až se jich třiadvacet ujalo pastvy a dokončilo ji ve svých různých obdobích padesát osmkrát.

6-12. Čtvrté období – od řecko-syrské nadvlády po makabejské povstání.

6. Ale hle, ty bílé ovce porodily beránky a počaly otevírat oči a vidět a volat k ovcím.
7. Volali k nim, ale oni neposlouchali, co jim říkali, ale byli nesmírně hluší a jejich oči byly velmi, velmi slepé.
8. A viděl jsem ve vidění, jak havrani slétli na ta beránka, vzali jedno z nich, rozdrtili ovce na kusy a sežrali je.
9. A viděl jsem, až na beráncích narostly rohy a havrani shodili rohy; a viděl jsem, až na jedné z ovcí vyrostl velký roh a otevřely se jim oči.
10. A pohlédlo na ně a jejich oči se otevřely a volalo na ovce. Berani to uviděli a všichni k němu běželi.
11. A přes to všechno orli, supi, havrani a draci stále trhali ovce, snášeli se na ně a požírali je: ovce stále mlčely, ale berani naříkali a křičeli.
12. A ti havrani s ním bojovali a bojovali a snažili se mu roh srazit, ale neměli nad ním žádnou moc.

13–19. Poslední útok pohanů na Židy (kde 13–15 a 16–18 jsou dvojslovné verše).

13. A viděl jsem, až přiletěli pastýři a orli a ti supi a draci a volali k havranům, aby zlomili roh onoho berana, a oni s ním bojovali a bojovali, a on s nimi bojoval a volal, aby mu mohla přijít pomoc.
14. A viděl jsem, až přišel ten muž, který zapsal jména pastýřů a přinesl ovce před Pána, pomohl jim a ukázal jim všechno: sestoupil, aby pomohl tomu ovci.
15. A viděl jsem, až k nim Pán ovcí přišel v hněvu a všichni, kdo ho viděli, uprchli a všichni padli do jeho stínu před jeho tváří.
16. Všichni orli, supi, havrani a luňáci se shromáždili a s nimi přišly všechny ovce z pole. Ano, všichni se sešli a pomáhali si navzájem zlomit roh berana.
17. A viděl jsem toho muže, který napsal knihu podle příkazu Páně, až otevřel onu knihu o zkáze, kterou způsobilo oněch dvanáct posledních pastýřů, a ukázal, že zničili mnohem více než jejich předchůdci před Pánem ovcí.
18. A viděl jsem, až k nim přišel Pán ovcí, vzal do ruky hůl svého hněvu a udeřil zemí, takže se země rozpadla na kusy a všechna zvířata a všichni ptáci nebeští spadli z řad těch ovcí a byli pohlceni zemí a ta je přikryla.
19. A viděl jsem, až byl ovcím dán veliký meč, a ovce se vrhly na všechnu polní zvěř, aby je zabily, a všechna zvěř i ptáci nebeští utekli před nimi.

20–27. Soud padlých andělů, pastýřů a odpadlíků.

20. A viděl jsem, až byl v příjemné zemi vztyčen trůn a Pán ovcí se na něm posadil. Ten druhý vzal zapečetěné knihy a otevřel je před Pánem ovcí.
21. A Pán povolal oněch sedm prvních bílých mužů a přikázal jim, aby před Něj přinesli, počínaje první hvězdou, která vedla cestu, všechny hvězdy, jejichž záchody byly jako záchody koní, a oni je všechny před Něj přinesli.
22. A řekl tomu muži, který psal před ním, jednomu z těch sedmi bílých, a řekl mu: „Vezmi si těch sedmdesát pastýřů, kterým jsem svěřil ovce a kteří si je vzali na vlastní pěst a zabili více, než jsem jim přikázal.“
23. A hle, všichni byli svázáni, viděl jsem, a všichni stáli před Ním.
24. A soud se konal nejprve nad hvězdami a byli souzeni a shledáni vinnými a šli na místo odsouzení a byli uvrženi do propasti plné ohně a plamenů a plné ohnivých sloupů.
25. A těch sedmdesát pastýřů bylo souzeno a shledáno vinnými a byli uvrženi do té ohnivé propasti.
26. A v té době jsem viděl, jak se uprostřed země otevřela podobná propast plná ohně, a přivedli tam ty slepé ovce a všechny byly souzeny a shledány vinnými a uvrženy do této ohnivé propasti a hořely; tato propast byla napravo od onoho domu.
27. A viděl jsem hořet ty ovce a hořet jejich kosti.

28-38. Nový Jeruzalém, obrácení přeživších pohanů, vzkříšení spravedlivých, Mesiáš.

28. A já jsem se postavil, abych se podíval, až ten starý dům složili; a odnesli všechny sloupy a všechny trámy a ozdoby domu byly zároveň složeny s ním, a odnesli ho a položili na místo na jihu země.
29. A viděl jsem, až Pán ovcí postavil nový dům, větší a vyšší než ten první, a postavil jej na místě prvního, který měl složenou lať. Všechny jeho sloupy byly nové a jeho ozdoby byly nové a větší než ty z prvního, toho starého, který vzal pryč, a všechny ovce byly v něm.
30. A viděl jsem všechny ovce, které zůstaly, a všechna zvířata na zemi a všechny ptáky nebeské, jak padají na zem a klanějí se těm ovcím, prosí je a ve všem je poslouchají.
31. A potom ti tři, kteří byli oděni v bílém, a chytili mě za ruku, kteří mě předtím zvedli, a ruka toho berana mě také chytila, zvedli mě a položili mě uprostřed těch ovcí, než se konal soud.
32. A ty ovce byly všechny bílé a jejich vlna byla bohatá a čistá.
33. A vše, co bylo zničeno a rozptýleno, i všechna polní zvěř a všichni ptáci nebeští se shromáždili v tom domě a Pán ovcí se radoval velikou radostí, protože všichni byli dobří a vrátili se do Jeho domu.
34. A viděl jsem, až odložili ten meč, který byl dán ovcím, a přinesli ho zpět do domu, a byl zapečetěn před přítomností Páně, a všechny ovce byly pozvány do onoho domu, ale on je nezadržel.
35. Všem se otevřely oči a viděli to dobré, a nebyl mezi nimi ani jeden, kdo by neviděl.
36. A viděl jsem, že ten dům byl velký, prostorný a velmi plný.
37. A viděl jsem, že se narodil bílý býk s velkými rohy. Všechna polní zvěř a všichni ptáci nebeští se ho báli a neustále ho prosili.

38. A viděl jsem, až se všechna jejich pokolení proměnila a všichni se stali bílými býky; a první mezi nimi se stal beránkem, a ten beránek se stal velkým zvířetem a měl na hlavě velké černé rohy; a Pán ovcí se nad ním i nad všemi voly radoval. 39. A já jsem usnul uprostřed nich a probudil jsem se a viděl všechno.
40. Toto je vidění, které jsem měl, když jsem spal. Probudil jsem se a dobrořečil jsem Pánu spravedlnosti a vzdal mu slávu.
41. Pak jsem plakal velkým pláčem a mé slzy neustaly, dokud jsem to už nemohl snést. Když jsem viděl, tekly proudem kvůli tomu, co jsem viděl; neboť všechno přijde a naplní se a všechny skutky lidí v jejich pořadí mi byly ukázány.
42. Té noci jsem si vzpomněl na první sen a kvůli němu jsem plakal a byl jsem znepokojen – protože jsem měl to vidění.“

KAPITOLA 91

1. „A nyní, synu můj Metuzaléme, zavolej mi všechny své bratry a shromáždi ke mně všechny syny své matky. Neboť slovo mě volá a duch je na mě vylit, abych ti ukázal všechno, co tě potká navěky.“
2. A tam Metuzalém šel a svolal k sobě všechny své bratry a shromáždil své příbuzné.
3. A promluvil ke všem synům spravedlnosti a řekl: „Slyšte, synové Henochovi, všechna slova svého otce a pozorně naslouchejte hlasu mých úst. Nabádám vás a pravím vám, milovaní: Milujte přímost a choďte v ní.“
4. Nepřibližujte se k bezúhonnosti s dvojí láskou a nestýkejte se s těmi, kteří mají dvojí srdce. Choďte ve spravedlnosti, synové moji. A ona vás povede po dobrých stezkách a spravedlnost bude vaším společníkem.
5. Vím, že na zemi se rozmnoží násilí a na zemi bude vykonán velký trest a veškerá nepravost skončí. Bude vyvrácena od kořenů a celá její stavba bude zničena.
6. A nepravost bude znovu dokonána na zemi a všechny skutky nepravosti a násilí a přestoupení se rozšíří dvojnásobně.
7. Až se rozmnoží hřích, nepravost a rouhání a násilí ve všech druzích skutků a rozmnoží se odpadlictví, přestupky a nečistota, přijde na všechny tyto věci velký trest z nebe a svatý Pán vyjde s hněvem a trestem, aby vykonal soud na zemi.
8. V oněch dnech bude vykořeněno násilí i kořeny nepravosti spolu s lstí a budou vyhlazeni zpod nebes.
9. Všechny modly pohanů budou opuštěny a chrámy spáleny ohněm. Budou odstraněny z celé země a budou uvrženy do ohnivého soudu. Zahynou v hněvu a krutém soudu navěky.
10. Spravedliví probudí ze spánku a moudrost jim bude dána.
11. A potom budou vylomeny kořeny nepravosti a hříšníci budou vyhlazeni mečem ... budou vyhlazeni od rouhačů na každém místě, a ti, kdo plánují násilí a kdo se rouhají, zahynou mečem.
12. A potom bude další, osmý týden, týden spravedlnosti, a bude mu dán meč, aby byl vykonán spravedlivý soud nad utlačovateli a hříšníci budou vydáni do rukou spravedlivých.
13. A na jeho konci získají domy skrze svou spravedlnost a dům bude postaven pro Velkého Krále ve slávě na věky věků,
14. A celé lidstvo pohlédne na cestu spravedlnosti. A potom, v devátém týdnu, bude spravedlivý soud zjeven celému světu a všechna díla bezbožných zmizí z celé země a svět bude zapsán k záhubě.
15. A potom, v desátém týdnu sedmé části, nastane velký věčný soud, v němž vykoná pomstu mezi anděly.
16. První nebe pomine a zmizí. Nové nebe se objeví a všechny mocnosti nebeské vydají sedminásobné světlo.
17. A potom bude mnoho týdnů bez čísla na věky, a všichni budou v dobrotě a spravedlnosti, a hřích se již navěky nezmíní.
18. A nyní vám, synové, říkám a ukazuji vám stezky spravedlnosti i stezky násilí. Ano, znovu vám je ukážu, abyste věděli, co se stane.
19. A nyní, synové moji, poslouchejte mě, choďte po stezkách spravedlnosti a nechoďte po stezkách násilí. Všichni, kdo chodí po stezkách nepravosti, zahynou navěky.

KAPITOLA 92

1. Kniha napsaná Enochem – Enoch vskutku napsal toto úplné učení moudrosti, které je chváleno všemi lidmi a soudcem celé země pro všechny mé děti, které budou přebývat na zemi. A pro budoucí generace, které budou zachovávat spravedlnost a pokoj.
2. Nenechte se trápit časy, neboť Svatý a Veliký ustanovil dny pro všechny věci.
3. A spravedlivý probudí se ze spánku, vstane a bude kráčet po stezkách spravedlnosti, a veškerá jeho cesta a jednání budou v věčné dobrotě a milosti.
4. Smiluje se nad spravedlivými a dá jim věčnou bezúhonnost, dá jim sílu, aby se naplnili dobrotou a spravedlností a chodili ve věčném světle.
5. Hřích navždy zahyne v temnotě a od onoho dne navěky už nebude spatřen.

KAPITOLA 93

1. A potom Enoch jak předal, tak začal vyprávět z knih. A Enoch řekl: „O synech spravedlivosti a o vyvolených světa a o rostlině přímosti promluvím tyto věci, ano, já, Enoch, vám je oznámím, synové moji:“
2. Podle toho, co se mi zjevilo v nebeském vidění, a co jsem poznal skrze slovo svatých andělů a naučil se z nebeských desek.“
3. A Henoch začal vyprávět z knih a řekl: „Narodil jsem se sedmého v prvním týdnu, dokud soud a spravedlnost ještě trvaly.“
4. A po mně povstane v druhém týdnu veliká zlovolnost a vyklíčí lest; a v ní bude první konec. A v ní bude člověk spasen; a po jejím skončení vzroste nepravost a bude vydán zákon pro hříšníky.
5. A poté, ve třetím týdnu, na jeho konci, bude muž vyvolen jako rostlina spravedlivého soudu a jeho potomstvo se stane rostlinou spravedlnosti navždy.

6. A potom, ve čtvrtém týdnu, na jeho konci, budou vidět vidění svatých a spravedlivých a bude jim učiněn zákon a ohrazení pro všechna pokolení.
7. A potom, v pátém týdnu, na jeho konci, bude dům slávy a moci postaven navěky.
8. A potom, v šestém týdnu, budou všichni, kdo v něm žijí, oslepeni a srdce všech bezbožně opustí moudrost. A v něm vystoupí muž; a na jeho konci bude dům panství spálen ohněm a celý rod vyvoleného kořene bude rozptýlen.
9. A potom, v sedmém týdnu, povstane odpadlické pokolení a mnoho bude jeho skutků a všechny jeho skutky budou odpadlické.
10. A na jeho konci budou vyvoleni, Vyvolení spravedliví z věčné rostliny spravedlnosti, Aby obdrželi sedminásobné poučení o celém Jeho stvoření.
11. Kdo je ze všech dětí lidských, kdo je schopen slyšet hlas Svatého, aniž by se znepokojoval? A kdo může uvažovat o Jeho myšlenkách? A kdo je tam, kdo může spatřit všechna díla nebes?
12. A jak by mohl existovat někdo, kdo by mohl spatřit nebe, a kdo by mohl pochopit nebeské věci a spatřit duši nebo ducha a vyprávět o nich, nebo vystoupit a spatřit všechny jejich cíle a přemýšlet o nich nebo jednat jako oni?
13. A kdo ze všech lidí by mohl vědět, jaká je šířka a délka země, a komu byla ukázána míra všech těchto věcí?
14. Nebo je snad někdo, kdo by dokázal rozeznat délku nebe a jeho výšku, na čem je založeno, jak velký je počet hvězd a kde spočívají všechna světla?

KAPITOLA 94

1. A nyní vám pravím, synové moji, milujte spravedlnost a choďte po ní, neboť stezky spravedlnosti jsou hodné přijetí, ale stezky nepravosti budou náhle zničeny a zmizí.
2. A určitým mužům jednoho pokolení budou zjeveny cesty násilí a smrti, a oni se od nich budou držet dál a nebudou je následovat.
3. A nyní pravím vám spravedlivým: Nechoďte po stezkách ničemnosti ani po stezkách smrti a nepřibližujte se k nim, abyste nebyli zahubeni.
4. Hledejte a zvolte si spravedlnost a vyvolený život, choďte po stezkách pokoje a budete žít a bude se vám dařit.
5. A držte má slova pevně v myšlenkách svých srdcí a nedovolte jim, aby byla vymazána ze srdcí vašich. Vím, že hříšníci budou pokoušet lidi, aby zlomyslně prosili o moudrost, takže pro ni nebude místo a žádné pokušení nepomine.
6. Běda těm, kdo staví bezpráví a útlak a kladou lest jako základ, neboť budou náhle svrženi a nebudou mít pokoj.
7. Běda těm, kdo si staví domy v hříchu, neboť budou vyvráceni ze všech základů a padnou mečem. Ti, kdož si v soudu nahromadí zlato a stříbro, náhle zahynou.
8. Běda vám, bohatí, neboť jste se spoléhali na své bohatství a od svého bohatství odejdete, protože jste za dnů svého bohatství nepamatovali na Nejvyššího.
9. Dopustili jste se rouhání a nepravosti a připravili jste se na den porážky, na den temnoty a na den velkého soudu.
10. Toto vám pravím a oznamuji: Ten, kdo vás stvořil, vás srazí a pro váš pád nebude soucit, a váš Stvořitel se bude radovat z vaší zkázy.
11. A tvoji spravedliví budou v oněch dnech potupou hříšníkům a bezbožným.

KAPITOLA 95

1. Kéž by mé oči byly oblakem vod, abych nad vámi plakal, ronil své slzy jako oblak vod, abych si odpočinul od úzkosti svého srdce!
2. Kdo vám dovolil páchat pohanu a zlo? Proto vás, hříšníky, postihne soud.
3. Nebojte se hříšníků, spravedliví, neboť vám je Hospodin opět vydá do rukou, abyste nad nimi vykonali soud podle svých přání.
4. Běda vám, kteří šíříte kletby, které nelze vrátit zpět! Uzdravení bude od vás vzdáleno pro vaše hříchy.
5. Běda vám, kdo se odplácíte svému bližnímu zlem, neboť budete odplaceni podle svých skutků.
6. Běda vám, lživí svědkové, a těm, kdo zvažují bezpráví, neboť náhle zahynete.
7. Běda vám, hříšníci, že pronásledujete spravedlivé, neboť budete vydáni a pronásledováni pro bezpráví a její jho na vás bude těžké.

KAPITOLA 96

1. Doufejte, spravedliví, neboť hříšníci náhle zahynou před vámi a vy budete nad nimi panovat podle svých přání.
2. A v den soužení hříšníků vaše děti vzlétnou a stoupnou jako orli a vaše hnízdo bude výše než supi. Vystoupáte a vstoupíte do štěrbin země a do skalních rozsedlin navěky jako králíci před nespravedlivými. Sirény budou nad vámi vzdychat a plakat.
3. Nebojte se tedy, vy, kteří jste trpěli, neboť uzdravení bude vaším podílem, jasné světlo vás osvítí a hlas odpočinutí uslyšíte z nebe.
4. Běda vám, hříšníci, neboť vaše bohatství vás vydává za spravedlivé, ale vaše srdce vás usvědčuje z hříšnosti a tato skutečnost bude svědectvím proti vám na památku vašich zlých skutků.
5. Běda vám, kdo požíráte nejlepší zrno pšenice a pijete víno z velkých misek a celou svou silou šlapete po pokorných.
6. Běda vám, kteří pijete vodu z každého pramene, neboť náhle budete pohlceni a uschnete, protože jste opustili pramen života.
7. Běda vám, kdo se dopouštíte nepravosti, lsti a rouhání! To bude památkou proti vám za zlo.
8. Běda vám, mocní, kteří s veškerou mocí utlačujete spravedlivé, neboť přichází den vaší zkázy. V oněch dnech přijde spravedlivým mnoho dobrých dnů – v den vašeho soudu.

KAPITOLA 97

1. Věřte, spravedliví, že hříšníci se stanou hanbou a zahynou v den nepravosti.
2. Vězte, hříšníci, že Nejvyšší pamatuje na vaši zkázu a nebeští andělé se nad vaší zkázou radují.
3. Co budete dělat, hříšníci, a kam utečete v den soudu, když uslyšíte hlas modlitby spravedlivých?

4. Ano, povedete si jako oni, proti nimž bude toto slovo svědectvím: „Byli jste společníky hříšníků.“
5. V oněch dnech dosáhne modlitba spravedlivých k Hospodinu a pro vás přijdou dny vašeho soudu.
6. A všechna slova vaší nepravosti budou přečtena před Velkým Svatým a vaše tváře budou pokryty hanbou a On odmítne každé dílo, které je založeno na nepravosti.
7. Běda vám, hříšníci, kteří žijete uprostřed oceánu i na suché zemi, jejichž památka je proti vám zlá.
8. Běda vám, kteří si bezprávím nahromadíte stříbro a zlato a říkáte: „Zbohatli jsme bohatstvím a máme majetek, získali jsme vše, po čem jsme toužili.“
9. A nyní udělejme, co jsme si zamýšleli: Nashromáždili jsme stříbro a v našich domech je mnoho hospodářů. Naše sýpky jsou plné jako voda.
10. Ano, vaše lži odplynou jako voda, neboť vaše bohatství nezůstane navždy, ale rychle od vás vystoupí, neboť jste si to všechno osvojili v nepravosti a budete vydáni velkému prokletí.

KAPITOLA 98

1. A nyní vám přísahám, moudrým i hloupým, že na zemi zažijete mnoho věcí.
2. Neboť vy, muži, si oblečete více ozdob než ženy a barevné roucho více než panna. V královské slávě, v velebnosti a moci, ve stříbře, ve zlatě a v purpuru, v nádheře a v pokrmu budou rozléváni jako voda.
3. Proto jim bude chybět učení a moudrost a zahynou tím spolu se svým majetkem, se vší slávou a nádherou, v hanbě, v masakru a ve velké bídě budou jejich duchové uvrženi do ohnivé pece.
4. Přísahal jsem vám, hříšníci, že jako hora neslouží otrokům a kopec neslouží služebnicím, tak hřích nebyl seslán na zemi, ale člověk jej sám stvořil a ti, kdo se ho dopustí, padnou pod velkou kletbu.
5. A ženě nebyla dána neplodnost, ale pro skutky svých vlastních rukou umírá bezdětná.
6. Přísahal jsem vám, hříšníci, při Svatém Velikém, že všechny vaše zlé skutky jsou zjeveny na nebesích a že žádný z vašich útlaků není zakryt a skryt.
7. A nemyslete si ve svém duchu ani neříkejte ve svém srdci, že nevíte a že nevidíte, že každý hřích je každý den zaznamenáván v nebi v přítomnosti Nejvyššího.
8. Od této chvíle víte, že veškeré vaše utlačování, které utlačujete, je zapsáno každý den až do dne vašeho soudu.
9. Běda vám, blázni, neboť pro svou pošetilost zahynete, a přestupujete proti moudrým, a tak se vám nedostane štěstí.
10. A nyní vězte, že jste připraveni na den zkázy: pročež nedoufejte v život, hříšníci, ale odejdete a zemřete; neboť neznáte žádné výkupné; neboť jste připraveni na den velkého soudu, na den soužení a velké hanby pro vaše duchy.
11. Běda vám, tvrdohlavému srdci, kteří pácháte zlo a jíte krev! Odkud máte dobré věci k jídlu, pití a nasycení? Ze všech dobrých věcí, které Hospodin Nejvyšší rozmnožil na zemi, proto nebudete mít pokoj.
12. Běda vám, kteří milujete skutky nepravosti! Proč doufáte v dobré štěstí pro sebe? Vězte, že budete vydáni do rukou spravedlivých a oni vám podříznou šíje a zabijí vás a nebudou se nad vámi slitovat.
13. Běda vám, kteří se radujete z útrap spravedlivých, neboť pro vás nebude vykopán hrob.
14. Běda vám, kteří pohrdáte slovy spravedlivých, neboť nebudete mít naději na život.
15. Běda vám, kteří zapisujete lživá a bezbožná slova, neboť zapisujete své lži, aby je lidé slyšeli a jednali bezbožně vůči svému bližnímu.
16. Proto nebudou mít pokoj, ale zemřou náhlou smrtí.

KAPITOLA 99

1. Běda vám, kteří se dopouštíte bezbožnosti a chlubíte se lží a vyvyšujete ji: Zahynete a nebudete mít šťastný život.
2. Běda těm, kdo překrucují slova spravedlnosti, přestupují věčný zákon a proměňují se v to, čím nebyli, v hříšníky! Budou pošlapáni na zemi.
3. V oněch dnech, spravedliví, připravte se k modlitbám svým jako k připomínce a předložte je jako svědectví před anděly, aby si hřích hříšníků připomněli Nejvyššímu.
4. V oněch dnech se národy probudí a čeledi národů povstanou v den zkázy.
5. V oněch dnech vyjdou chudí a unesou své děti, opustí je a jejich děti skrze ně zahynou. Opustí své kojence a nenavrátí se k nim a nebudou mít soucit se svými milovanými.
6. A znovu vám přísahám, hříšníci, že hřích je připraven na den neustálého krveprolití.
7. A ti, kdo uctívají kameny a zlaté, stříbrné, dřevěné, kamenné a hliněné sochy, a ti, kdo uctívají nečisté duchy a démony a všechny druhy modl, které nejsou podle poznání, od nich nedostanou žádnou pomoc.
8. A stanou se bezbožnými pro pošetilost svých srdcí a jejich oči budou zaslepeny strachem jejich srdce a viděními ve snech.
9. Kvůli tomu se stanou bezbožnými a bázlivými, neboť veškeré své dílo budou konat ve lži a budou se klanět kameni. Proto v mžiku zahynou.
10. Ale v oněch dnech blahoslavení jsou všichni, kdo přijímají slova moudrosti a rozumí jim, a dbá na stezky Nejvyššího, a chodí po stezce jeho spravedlnosti, a nestanou se bezbožnými s bezbožnými, neboť oni budou spaseni.
11. Běda vám, kteří šíříte zlo na své bližní, neboť budete zabiti v podsvětí.
12. Běda vám, kteří činíte klamná a falešná opatření a šíříte hořkost na zemi, neboť tím budou zcela vyhlazeni.
13. Běda vám, kteří si stavíte domy těžkou dřinou jiných a veškerý jejich stavební materiál jsou cihly a kameny hříchu; pravím vám, že nebudete mít pokoj.
14. Běda těm, kdož odmítají míru a věčné dědictví svých otců a jejichž duše následují modly, neboť nebudou mít odpočinutí.
15. Běda těm, kdo páchají nepravost a napomáhají útlaku a zabíjejí své bližní až do dne velkého soudu.
16. Neboť srazí vaši slávu a uvede na vaše srdce soužení, vzbudí svůj planoucí hněv a všechny vás zničí mečem; a všichni svatí a spravedliví si vzpomenou na vaše hříchy.

KAPITOLA 100

1. V oněch dnech budou na jednom místě otcové i synové bití a bratři budou jeden s druhým padat smrtí, dokud se jejich krev nebude prolévat potoky.
2. Neboť člověk nezabrání zabíjet své syny a syny svých synů a hříšník nezabrání svému bratru ctěnému: Od úsvitu do západu slunce se budou navzájem vraždit.
3. Kůň bude ponořen až po hruď krví hříšníků a vůz se ponoří až do výšky.
4. V oněch dnech sestoupí andělé do tajných míst a shromáždí na jedno místo všechny, kdož způsobili hřích. Nejvyšší povstane v den soudu, aby vykonal velký soud nad hříšníky.
5. A nad všemi spravedlivými a svatými ustanoví strážce z řad svatých andělů, aby je střežili jako zřítelnici oka, dokud neučiní konec veškeré zlovolnosti a veškerého hříchu. A i když spravedliví spí dlouhým spánkem, nemají se čeho bát.
6. Tehdy děti země uzří moudré v bezpečí a pochopí všechna slova této knihy a poznají, že jejich bohatství je nebude moci zachránit, když budou poraženi svými hříchy.
7. Běda vám, hříšníci, v den velké úzkosti, kteří sužujete spravedlivé a pálíte je ohněm. Budete odměněni podle svých skutků.
8. Běda vám, zarputilým srdcem, kteří vymýšlíte zlovolnost! Proto vás přepadne strach a nikdo vám nepomůže.
9. Běda vám, hříšníci, pro slova vašich úst a pro skutky vašich rukou, které jste spáchali svou bezbožností, v planoucím plameni, hořícím horší než oheň.
10. A nyní vězte, že se vás bude andělů na nebi ptát na vaše skutky, slunce, měsíce i hvězd na vaše hříchy, protože na zemi vykonáváte soud nad spravedlivými.
11. A On povolá proti vám, aby proti vám svědčili, každý oblak i mlhu, rosu i déšť, neboť to vše bude kvůli vám zadrženo, aby na vás nespadlo, a budou pamatovat na vaše hříchy.
12. A nyní dejte dary dešti, aby na vás nespadl, ani rose, když od vás přijala zlato a stříbro, aby mohla sestoupit.
13. Až na vás dopadne jinovatka a sníh se svým chladem a všechny sněhové bouře se všemi svými pohromami, v oněch dnech nebudete moci před nimi obstát.

KAPITOLA 101

1. Děti nebes, pozorujte nebesa a každé dílo Nejvyššího, bojte se Ho a nečiňte v Jeho přítomnosti nic zlého.
2. Jestliže kvůli vám zavře průduchy nebeské a zabrání dešti a rose, aby na zemi padaly, co pak budete dělat?
3. A sešle-li na vás svůj hněv pro vaše skutky, nebudete ho moci prosit, neboť jste proti jeho spravedlnosti mluvili pyšná a drzá slova, proto nebudete mít pokoj.
4. Nevidíte snad námořníky na lodích, jak jejich lodě vlny zmítávají sem a tam, větry je zmítá a nacházejí se v těžkém neštěstí?
5. A proto se bojí, protože všechen jejich cenný majetek putuje s nimi do moře, a mají v srdci zlé předtuchy, že je moře pohltí a oni v něm zahynou.
6. Nejsou snad celé moře a všechny jeho vody a veškeré jeho pohyby dílem Nejvyššího? Nestanovil snad On meze jeho činům a neomezil je všude pískem?
7. Jeho napomenutí je mu dáno a vyschne, všechny ryby v něm hynou i všechno, co je v něm; vy však, hříšníci na zemi, se ho nebojíte.
8. Nestvořil snad on nebe i zemi i vše, co je v nich? Dal rozum a moudrost všemu, co se hýbe na zemi i v moři?
9. Nebojí se snad námořníci moře? Hříšníci se však Nejvyššího nebojí.

KAPITOLA 102

1. V oněch dnech, kdy na vás uvede krutý oheň, kam utečete a kde naleznete vysvobození? A když proti vám vypustí své slovo, nebudete se bát a děsit?
2. A všechna světla se zděsí velikým strachem a celá země se zděsí, bude se třást a bude se děsit.
3. A všichni andělé budou vykonávat jejich rozkazy a budou se snažit skrýt před přítomností Velké slávy a děti země se budou třást a chvět; a vy hříšníci budete navždy prokleti a nebudete mít pokoj.
4. Nebojte se, duše spravedlivých, a doufejte vy, kteří jste zemřeli ve spravedlnosti.
5. A netruchli, jestliže tvá duše sestoupila v zármutku do podsvětí a že se tvému tělu za tvého života nedařilo podle tvé dobroty, ale čekej na den soudu hříšníků a na den prokletí a trestu.
6. A přece, když zemřete, hříšníci nad vámi mluví: „Jako my umíráme, tak umírají spravedliví, a jaký užitek sklízejí ze svých skutků?“
7. Hle, stejně jako my, i oni umírají v zármutku a temnotě, a co mají víc než my? Od nynějška jsme si rovni.
8. A co dostanou a co uvidí navěky? Hle, i oni zemřeli a od nynějška navěky neuzří žádné světlo.“
9. Pravím vám, hříšníci, že spokojíte se s tím, že jíte a pijete, loupíte a hřešíte, svlékáte lidi do naha, získáváte bohatství a vidíte dobré dny.
10. Viděli jste snad spravedlivé, jak dopadne jejich konec? Není u nich nalezeno žádné násilí až do jejich smrti?
11. „Přesto zahynuli a stali se, jako by nebyli, a jejich duchové sestoupili do šeolu v soužení.“

KAPITOLA 103

1. Nyní tedy přísahám tobě, spravedlivý, při slávě Velkého, Ctihodného a Mocného v panování a při Jeho velikosti přísahám ti:
2. Znám tajemství a četl jsem nebeské desky a viděl jsem svaté knihy a nalezl jsem v nich napsané a popsáné věci o nich:
3. Že veškerá dobrota, radost a sláva jsou pro ně připraveny a zapsány pro duše těch, kteří zemřeli ve spravedlnosti, a že vám bude dáno mnoho dobrého jako odměna za vaši práci a že váš úděl hojně převyšuje úděl živých.
4. A duchové vás, kteří jste zemřeli ve spravedlnosti, budou žít a radovat se, a jejich duchové nezahynou, ani jejich památka před tváří Velikého po všechna pokolení světa: proto se již nebojte jejich potupy.
5. Běda vám, hříšníci, až zemřete, zemřete-li v bohatství svých hříchů, a ti, kdo jsou vám podobní, o vás řeknou: 'Blahoslavení hříšníci, neboť oni viděli všechny své dny.'

6. A jak zemřeli v blahobytu a bohatství, a neviděli soužení ani vraždu ve svém životě; a zemřeli ve cti, a nebyl nad nimi za jejich života vykonán soud."
7. Vězte, že jejich duše sestoupí do šeolu a budou bídní ve svém velkém soužení.
8. A do temnoty, řetězů a hořícího plamene, kde je těžký soud, vstoupí vaši duchové; a velký soud bude pro všechna pokolení světa. Běda vám, neboť nebudete mít pokoj.
9. Neříkejte o spravedlivých a dobrých, kteří jsou v životě: „V našich soužených dnech jsme se namáhavě lopotili a zakusili všelijaké soužení, setkali jsme se s mnoha zly a byli jsme zničeni, stali jsme se malými a náš duch malý."
10. Byli jsme zničeni a nenašli jsme nikoho, kdo by nám pomohl ani slovem: Byli jsme mučeni a zničeni a nedoufali jsme, že spatříme život ze dne na den.
11. Doufali jsme, že budeme hlavou, a stali jsme se ocasem. Dřeli jsme pracně a nenašli jsme uspokojení ve své dřině. Stali jsme se pokrmem hříšníků a nespravedlivých a oni na nás vložili těžce své jho.
12. Vládli nad námi ti, kdo nás nenáviděli a bili nás; a těm, kdo nás nenáviděli, jsme skláněli krky, ale oni se nad námi neslitovali.
13. Chtěli jsme se jim vyhnout, abychom unikli a našli si odpočinek, ale nenašli jsme místo, kam bychom se mohli uchýlit a být před nimi v bezpečí.
14. A stěžujeme si vládcům v našem soužení a voláme proti těm, kdo nás požírají, ale oni nedbají našeho nářku a nechtějí naslouchat našemu hlasu.
15. A pomáhali těm, kdo nás olupovali a požírali, a těm, kdo nás činili menšími, a zakrývali svůj útlak a neodstraňovali z nás jho těch, kdo nás požírali, rozptýlili a vraždili, a zakrývali svou vraždu a nepamatovali si, že proti nám pozvedli ruce.

KAPITOLA 104

1. Přísahám vám, že v nebi si vás andělé pamatují v dobrém před slávou Velikého: a vaše jména jsou zapsána před slávou Velikého.
2. Mějte naději, neboť dříve jste byli zahanbeni zlem a soužením, ale nyní budete zářit jako světla nebeská, budete zářit a budete spatřeni a otevřou se vám nebeské brány.
3. Volej o soud a on se ti ukáže, neboť všechno tvé soužení postihne vládce a všechny, kdo pomáhali těm, kdo tě plenili.
4. Buďte doufá a nezavrhujte své naděje, neboť budete mít velikou radost jako andělé v nebi.
5. Co budete muset učinit? Nebudete se muset skrývat v den velkého soudu a nebudete shledáni jako hříšníci a věčný soud bude od vás daleko po všechna pokolení světa.
6. A nyní se nebojte, spravedliví, až uvidíte, jak hříšníci sílí a daří se jim na jejich cestách. Nebuďte s nimi společníky, ale vyhýbejte se jejich násilí, neboť se stanete společníky nebeských zástupů.
7. A ačkoliv vy, hříšníci, říkáte: „Všechny naše hříchy nebudou vypátrány a zapsány," přesto budou zapisovat všechny vaše hříchy každý den.
8. A nyní vám ukazuji, že světlo i tma, den i noc vidí všechny vaše hříchy.
9. Nebuďte bezbožní ve svých srdcích, nelžte a nezměňujte slova spravedlivosti, neobviňujte ze lži slova Svatého Velikého a neberte v úvahu své modly, neboť všechna vaše lež a všechna vaše bezbožnost nevedou k spravedlnosti, ale k velkému hříchu.
10. A nyní znám toto tajemství, že hříšníci budou mnoha způsoby měnit a překrucovat slova spravedlnosti, budou mluvit zlá slova, lhát a praktikovat velké lsti a psát knihy o svých slovech.
11. Ale když pravdivě zapíší všechna má slova ve svých jazycích a nic z mých slov nezmění ani nezmenší, ale zapíší je všechna pravdivě – vše, co jsem o nich poprvé svědčil.
12. Znám pak další tajemství, že knihy budou dány spravedlivým a moudrým, aby se staly příčinou radosti, spravedlnosti a velké moudrosti.
13. A budou jim dány knihy a oni v ně uvěří a budou se z nich radovat, a pak budou odměněni všichni spravedliví, kteří se z nich naučili všem stezkám spravedlivosti."

KAPITOLA 105

1. V oněch dnech jim Hospodin přikázal, aby svolali a svědčili dětem země o své moudrosti: Ukažte jim ji, neboť vy jste jejich vůdci a odměna po celé zemi.
2. Já a můj syn s nimi budeme navždy spojeni na stezkách spravedlnosti v jejich životech a budete mít pokoj. Radujte se, děti spravedlnosti. Amen.

KAPITOLA 106

1. Po několika dnech vzal můj syn Metuzalém ženu pro svého syna Lámecha a ta s ním otěhotněla a porodila syna.
2. Jeho tělo bylo bílé jako sníh a rudé jako rozkvetlá růže, vlasy na jeho hlavě a dlouhé kadeře byly bílé jako vlna a jeho oči krásné. A když otevřel oči, rozzářil celý dům jako slunce a celý dům byl velmi jasný.
3. A tehdy povstal v rukou porodní báby, otevřel ústa a rozmlouval s Pánem spravedlnosti.
4. Jeho otec Lámech se ho bál, uprchl a přišel ke svému otci Metuzalémovi.
5. A řekl mu: „Zplodil jsem zvláštního syna, odlišného od člověka a nepodobného jemu, a podobajícího se synům Boha nebes; a jeho přirozenost je jiná a není jako my, a jeho oči jsou jako paprsky slunce a jeho tvář je slavná."
6. A zdá se mi, že nepochází ze mě, ale z andělů, a obávám se, že za jeho dnů se na zemi může stát zázrak.
7. A nyní, otče můj, jsem zde, abych tě požádal a úpěnlivě prosil, abys mohl jít k Henochovi, našemu otci, a dozvědět se od něj pravdu, neboť jeho příbytek je mezi anděly."
8. A když Metuzalém uslyšel slova svého syna, přišel ke mně až na konec země; neboť slyšel, že jsem tam, a hlasitě vykřikl. Já jsem uslyšel jeho hlas a přišel jsem k němu. A řekl jsem mu: „Hle, tady jsem, synu můj, proč jsi ke mně přišel?"
9. On odpověděl: „Přišel jsem k tobě z velké úzkosti a kvůli znepokojivému vidění jsem se k tobě přiblížil."
10. A nyní, otče můj, slyš mě: Lámechovi, mému synovi, se narodil syn, kterému nikdo není podobný, a jeho přirozenost se nepodobá lidské přirozenosti, a barva jeho těla je bělejší než sníh a rudější než květ růže, a vlasy na jeho hlavě jsou bělejší než bílá vlna, a jeho oči jsou jako paprsky slunce, a otevřel oči a tehdy rozzářil celý dům.

11. Vstal pak v rukou porodní báby, otevřel ústa a dobrořečil Pánu nebes.
12. Jeho otec Lámech se zděsil a uprchl ke mně. Nevěřil, že z něj vzešel, ale že je v podobě nebeských andělů. A hle, přišel jsem k tobě, abys mi oznámil pravdu.“
13. A já, Enoch, jsem mu odpověděl a řekl: ‚Hospodin učiní na zemi novou věc, a to jsem již viděl ve vidění, a oznamuji ti, že za pokolení mého otce Jareda někteří z nebeských andělů přestoupili slovo Páně.‘
14. A hle, páchají hřech a přestupují zákon a spojili se s ženami a páchají s nimi hřešení a některé z nich si vzali za manželky a zplodili s nimi děti.
15. A zplodí na zemi obry ne podle ducha, ale podle těla, a na zemi bude velký trest a země bude očištěna od veškeré nečistoty.
16. Ano, přijde velké zničení po celé zemi a bude potopa a velké zničení po dobu jednoho roku.
17. A tento syn, který se ti narodil, zůstane na zemi a jeho tři děti budou s ním spaseny. Až zemře všechno lidstvo na zemi, on i jeho synové budou spaseni.
18. A nyní oznam svému synu Lámechovi, že ten, kdo se narodil, je vpravdě jeho syn, a dej mu jméno Noe, neboť zůstane tobě a on i jeho synové budou zachráněni před zkázou, která přijde na zemi pro veškerý hřích a veškerou nepravost, která se na zemi stane za jeho dnů.
19. A potom bude ještě více nepravosti, než která se poprvé stala na zemi; neboť znám tajemství svatých; neboť On, Hospodin, mi je ukázal a poučil mě a já jsem je četl v nebeských deskách.

KAPITOLA 107

1. A viděl jsem na nich napsáno, že generace za generací budou přestupovat, dokud nepovstane generace spravedlivá, a přestupek bude zničen a hřích pomine ze země a přijde na ni všelijaké dobro.
2. A nyní, synu můj, jdi a oznam svému synu Lámechovi, že tento syn, který se narodil, je vpravdě jeho syn a že to není lež.“
3. A když Metuzalém uslyšel slova svého otce Enocha – neboť mu tajně ukázal všechno –, vrátil se a ukázal mu je a dal tomu synovi jméno Noe, neboť on potěší zemi po všem tom zničení.

KAPITOLA 108

1. Další kniha, kterou Enoch napsal pro svého syna Metuzalémova a pro ty, kteří přijdou po něm a budou dodržovat zákon v posledních dnech.
2. Vy, kdo jste konali dobro, budete čekat na ony dny, dokud nebude konec těm, kdo páchají zlo, a konec moci přestupníků.
3. A vskutku čekejte, dokud hřích nepomine, neboť jejich jména budou vymazána z knihy života a ze svatých knih a jejich potomstvo bude navždy zničeno a jejich duchové budou zabiti a budou plakat a naříkat na místě, které je chaotickou pouští, a v ohni budou hořet; neboť tam není země.
4. A spatřil jsem tam něco jako neviditelný oblak, neboť pro jeho hloubku jsem se nemohl dívat přes něj, a spatřil jsem jasně planoucí ohnivý plamen a věci jako zářící hory kroužící a vlnící se sem a tam.
5. A zeptal jsem se jednoho ze svatých andělů, kteří byli se mnou, a řekl jsem mu: „Co je to za zářící věc? Vždyť to není nebe, ale jen plamen planoucího ohně a hlas pláče, nářku, nářku a silné bolesti.“
6. A řekl mi: ‚Toto místo, které vidíš, zde jsou sesazeni duchové hříšníků a rouhačů, těch, kdo se dopouštějí ničemnosti, a těch, kdo překrucují všechno, co Hospodin mluvil ústy proroků, i to, co se stane.‘
7. Neboť některé z nich jsou napsány a vyryty nahoře na nebi, aby je andělé mohli číst a vědět, co postihne hříšníky a duchy pokorných, a ty, kteří sužovali svá těla a byli odměněni Bohem, a ty, kteří byli zahanbeni bezbožnými lidmi:
8. Milovali Boha a nemilovali zlato ani stříbro, ani žádné dobré věci světa, ale vydali svá těla mukám.
9. Kteří od svého vzniku netoužili po pozemském pokrmu, ale všechno považovali za pomíjivý dech a žili podle toho. Pán je mnoho zkoušel a jejich duch byl shledán čistým, aby velebili Jeho jméno.
10. A všechna požehnání, která jsou jim určena, jsem vylíčil v knihách. A on jim určil jejich odměnu, protože se ukázalo, že milovali nebe více než svůj život na světě, a ačkoli byli pošlapáni nohama ničemných lidí a zažili od nich potupu a urážky a byli zahanbeni, přesto mi žehnali.
11. A nyní povolám duchy dobra, kteří patří k pokolení světla, a proměním ty, kteří se narodili v temnotě, kteří v těle nebyli odměněni takovou ctí, jakou si jejich věrnost zasloužila.
12. A já vyvedu v zářivém světle ty, kdo milovali mé svaté jméno, a každého z nich posadím na trůn jeho cti.
13. A budou zářit na nespočetné časy, neboť spravedlnost je soud Boží, neboť věrným dá věrnost v bydlení na přímých stezkách.
14. A uvidí ty, kdož se narodili v temnotě, jak jsou do temnoty vedeni, zatímco spravedliví budou zářit.
15. A hříšníci budou hlasitě volat a uvidí je zářit a vskutku půjdou tam, kde jsou jim předepsány dny a období.“